

KULOŠAARELAISET BRÄNDÖBORNA

2
2026

Kulosaarelaiset ry:n hallitus
Brändöborna rf styrelsen
2026 – 2027

Kirsti Santaholma, puheenjohtaja
kirsti.santaholma@gmail.com
040 512 8209
Arja Kosonen, varapuheenjohtaja
arja.h.kosonen@kolumbus.fi
Hiikka Perttilä, sihteeri
hiikka.m.perttila@gmail.com
Antti Santaholma, rahastonhoitaja
antti.santaholma@gmail.com

Muut jäsenet:

Göran Estlander
goran.estlander@gmail.com
Liisa Horelli
liisa.horelli@aalto.fi
Mikko Myllykoski
mikko.myllykoski@heureka.fi
Tuija Nikko
tuijanikko@gmail.com
Maija Pakoma
maija.pakoma@gmail.com
Timo Poijärvi
timo.pojarvi@gmail.com
Pentti Rantala
pentti.rantala@pp3.inet.fi
Leena Siikanen
leena.siikanen@gmail.com
Satu Väkiparta
satu.vakiparta@icloud.com
Johanna Wartio
Johanna.Wartio@aalto.fi

Lehden toimitus

Kirsti Santaholma, puh.joht.
Liisa Horelli, Inge Engström,
Mikko Myllykoski, Tuija Nikko,
Maija Pakoma, Elina Seppälä
Ruotsinkieliset käännökset:
Nina Henriksen
Englanninkieliset käännökset:
Pamela White

Alustava aikataulu

KULOSAARELAISET-LEHTI 2026
2026–3: aineisto 15.4., jako 4.–6.5., vko 19
2026–4: aineisto 31.7., jako 16.–18.8., vko 34
2026–5: aineisto 17.9., jako 4.–6.10., vko 41
2026–6: aineisto 5.11., jako 22.–24.11., vko 48

Taitto / Paino: Kiriprintti Oy /
Painos: 2.400 kpl
kulosaarelaiset@gmail.com
www.kulosaarelaiset.fi
www.facebook.com/kulosaarelaiset
Pankkiyhteys: FI11 2183 1800 0135 11
MobilePay: 25565

SISÄLTÖ

KULOSAARELAISET 2026–2

Kansikuva: ”Huurteinen hylje” Kivinokan jäänveistokilpailussa, Kuva: Joni Rissanen	1
Sisältö + jäsenmaksutiedot	2
Pääkirjoitus	3
Kalenterimerkintöjä	4
Saarella tapahtuu	5–6
Ala-asteen kuulumisia + Taidekoulun ohjelmaa	7
Kapulanvaihto eduskunnassa	8–9
Laskiaissunnuntai Kivinokassa	10–12
Kahvila Kivinokassa	14–15
Kuultua ja kerrottua Villa Vennosta	16–17
Following the Constellations	18–20
Pääsiäissaari tuo kevään	21
Ingrid Feiring – Kulosaaren Vestasta Suomen mestariksi ja maajoukkueeseen	22–23
Lukutuvan helmiä: Arundhati Roy	24–25
Lukutuvan teemailtoja	26
Kannanotto Ostarin tontin kaavaan	27–29
Kulosaarelaiset ry:n oma OmaStadiehdotus	30
Uutisia kaupungin toimijoilta	31
Takakansi: Eugen Schaumanin puisto 6.3.2026.	
Kuva: Inge Engström	32

KULOSAARELAISET RY – BRÄNDÖBORNA RF JÄSENMAKSU 2026

**Henkilöjäsen 20 € • Koko perhe 35 €
Kannatusjäsenmaksu 100 €**

**Tilille Kulosaarelaiset ry
NORDEA FI11 2183 1800 0135 11 (viite 20255)
MobilePay 25565**

**Lähetä sähköpostiosoitteesi yhdistyksen jäsenrekisteriä varten:
Sähköpostiosoite: kulosaarelaiset@gmail.com**

PÄÄKIRJOITUS

Hyvät naapurit,

Nyt tuntuu elämä liian hankalalta. En tarkoita omaa elämäni, vaan kaikkea sitä, mistä kerrotaan uutisissa. Kulosaaren epämukavuudet ovat onneksi pieniä ja ohimeneviä.

Yksi silta on nyt suljettu ja on käytettävä uusia reittejä. Ensi vuonna ei kulje metro eikä ehkä Kulosaaren teillä mikään bussi. Pian metron palattua liikenteeseen alkaa Kulosaaren sillan purkaminen ja uuden rakentaminen. Se kestää jopa kolme vuotta.

Eikä siinä kaikki. Onhan meillä myös Ostari. Korjataanko sitä, puretaanko se, jos puretaan, niin mitä tilalle? On myös Korttelitalo, joka ei täytä kaikkia toiveita. Ei ole kirjastoa, ei nuorisotiloja, ei tarpeeksi tilaa koululle eikä päiväkodille eikä varsinkaan tilaa ruotsinkieliselle päiväkodille. Entä onko asukaspyköinti tulossa?

Kulosaarelaiset ry:ssä seuraamme parhaamme mukaan uutisointia ja yritämme olla yhteydessä viranomaisiin ja päättäjiin voidaksemme vaikuttaa tehtäviin päätöksiin. Kulosaarelaiden mielipiteiden tunteminen helpottaisi yhdistyksen hallituksen toimintaa.

Hyvät kulosaarelaiset, ottakaa siis yhteyttä omaan yhdistykseenne, sähköpostiosoite on kulosaarelaiset@gmail.com.

Bästa grannar,

Nu ter sig livet alltför besvärligt. Jag avser inte mitt eget liv, utan allt det som vi får ta del av i nyheterna. Besvärligheterna på Brändö är tack och lov små och övergående.

Bron över Österleden är nu avstängd och man måste använda sig av nya rutter. Nästa år kommer metron inte att gå och kanske heller inga bussar på Brändö. Strax efter att metrotrafiken återupptas kommer Brändö bro att rivas och ersätas med en ny. Detta projekt kan ta upp till tre år.

Och inte nog med det. Vad händer med vårt köpcentrum - skall det repareras, skall det rivas och ifall det rivs - vad får vi i stället? Sen finns också ”kvartershuset”, som inte uppfyller alla önskemål. Vi har inget bibliotek, ingen ungdomsgård, inte tillräckligt med plats för skolan och daghemmet, för att inte tala om utrymmen för det svenskspråkiga daghemmet. Och hur blir det med bostadsparkeringen?

Vi i Brändöborna rf's styrelse följer med nyhetsrapporteringarna så gott vi kan och försöker vara i kontakt med myndigheterna och de beslutsfattande organen för att kunna påverka de beslut som fattas. Det skulle underlätta föreningens styrelse om vi fick veta vad Brändöborna själva har för åsikter gällande detta.

Bästa Brändöbor, tag gärna kontakt med er egen förening, e-postadressen är kulosaarelaiset@gmail.com.

Dear neighbours,

Life feels difficult these days. I don't mean my own life, but everything that is reported on the news. Fortunately, the inconveniences that Kulosaari is facing are minor and temporary.

One bridge is now closed and new routes have to be used. Next year, there will be no metro and perhaps no buses on the roads in Kulosaari. Soon after the metro starts to run again, the demolition of the Kulosaari bridge will start and work will begin to build a new one. The construction will probably take up to three years.

And that's not all.... We also have the issue of our shopping centre. Should we repair it, should we demolish it... and if we demolish it, what will we replace it with? There is also the school complex in the Korttelitalo, which does not meet everyone's expectations. There is no library, no youth facilities, not enough space for the school or a daycare centre, and certainly not space for a Swedish-language daycare centre. And will there be parking space for residents?

At the Kulosaari Association (Kulosaarelaiset ry) we follow the news as best we can and try to be in touch with the authorities and decision-makers in order to be able to influence decision making. Knowing the opinions of Kulosaari residents would facilitate the work of the association's board.

Dear Kulosaari residents, please contact us with your views. The email address is kulosaarelaiset@gmail.com.

*Kirsti Santaholma (Riitta Nelimarkan piirros v. 1989)
puheenjohtaja / ordförande / chairperson • Kulosaarelaiset ry – Brändöborna rf*

KALENTERIMERKINTÖJÄ – SAVE THE DATE!

TEKSTI: KIRSTI SANTAHOLMA

Päivämäärä talteen!

25.3. ke klo 14–15 Ikäihmisten ryhmäkävely. Kokoontuminen KULPS-kentän vieressä olevan ulkoliikuntapaikan portilla Ståhlberginkujan ja Adjutantintalon risteyksessä. Mukaan voi tulla iästä riippumatta ja myös kiltin koiran kanssa.

29.3. su klo 11.30 Kulosaaren marttojen tarjoamat kirkkokahvit ja myyjäiset.

29.3. Palmusunnuntaina on liikkeellä virpoja, joille kannattaa varata paikaksi makeisia.

29.3. su klo 18–19 Gospel Helsinki -kuoron konsertti Kulosaaren kirkossa. (Kirkkovakka) Ks. s. 23.

2.4. to Kiirastorstai. Lukutupa kiinni.

3.–6.4. pe-ma Pääsiäinen. Ks. s. 9.

7.4. ti klo 16:30–17:30 Kirkkovakan tarjoama iltaruoka Seurakuntasalissa.

8.4. ke klo 14–15 Ikäihmisten ryhmäkävely.

9.4. to klo 18–19 Lukutuvan teemaillalla Kulosaaren aluepappi Jenni Kallio kertoo harrastuksestaan lintujen rengastuksesta. Ks. s. 26.

16.4. to klo 18–19 Lukutuvan teemaillalla Suurella sydämellä – toimittajana ja naisena -kirjan kirjoittanut toimittaja Hilla Blomberg. Ks. s. 26.

17.4. pe klo 19- Ostarilla ravintola Kuparilyhydyssä Kupariklubi 14: lavalla leppoosaa countryrockia soittava Saltwater Jinx.

20.–26.4. Kulosaaren taidekoulun oppilaiden taidenäyttely ”Aloha!” taidekoululla Domuksessa, Kulosaarentie 4. Avoinna ma-pe 14.30–18.30, la-su 12–15. Ks. s. 7.

22.4. ke klo 14–15 Ikäihmisten ryhmäkävely.

30.4. to Vapun aatto. Lukutupa kiinni.

5.5. ti Kulosaaren perinteiset siivoustalkoot. Ala-asteen oppilaat aloittavat aamupäivällä, muut kulosaarelaiset löytävät talkoovälineet koulun ja päiväkodin takapihalta osoitteesta Werner Wirénin tie 1.

6.5. ke klo 14–15 Ikäihmisten ryhmäkävely.

6.5. ke Kierrätyskeskuksen keräysautot tulevat Kulosaareen. Näihin autoihin voi viedä siistiä, ehjää ja puhdasta uudelleenkäyttöön sopivaa kodin pientavaraa ja tekstiileitä.

Klo 19.05–19.30 Kulosaarentie 2/ Adjutantintalon P-alue

Klo 19.45–20.05 Lars Sonckin tie/ Granfeltintie P-alue

7.5 to klo 16:30–17:30 Kirkkovakan tarjoama iltaruoka Seurakuntasalissa.

7.5. to klo 18–19 Lukutuvan teemaillalla Kulosaaren Meripartion entinen lippukunnanjohtaja lääketieteellisen fysiikan tohtori Minea Jokivuolle. Ks. s. 26.

12.5. ti klo 18–20 Relander-kävely.

20.5. ke klo 14–15 Ikäihmisten ryhmäkävely.

14.5. to Helatorstai. Lukutupa kiinni.

24.5. su klo 10–14 Kulosaaren pihakirppispäivä.

24.5. su klo 18–19 Barokkikonsertti Leposaaren kappelissa (Kirkkovakka).

30.5. la Koulujen kevätkuulat.

25.8. ti Kulosaari-päivä.

MENNYTTÄ

TEKSTI: KIRSTI SANTAHOLMA

KUVA: SATU VÄKIPARTA

22.1. Kulosaarelaiset ry:n järjestämän keskustelutalouden aiheena oli ostoskeskuksen tontin asemakaavamuutos. Paikalla oli kulosaarelaiten aktiivisten kansalaisten lisäksi kaupunginvaltuutettuja ja kaupunkiympäristölautakunnan jäseniä. Vilkasta keskustelua meille kaikille tärkeästä asiasta johti Satu Väkiparta. Tilaisuuden jälkeisinä päivinä laadittiin yhdistyksen hallituksen ”mielipide” lähetettäväksi Helsingin kaupungin kirjaamoon. Kyseinen asiakirja löytyy tämän lehden sivuilta.

28.1. Ikäihmisten ryhmä käveli vielä ennen sillan sulkemista Hopeasalmentien siltaa pitkin Itäväylän yli. Rakenteilla oleva talo sai ryhmän yhteisen hyväksynnän, sillä se sopii niin mainiosti vuosikymmenten ikäisen rakennuksen viereen varsinkin harjakattonsa takia.

KUVA: KIRSTI SANTAHOLMA

11.2. Mielenosoitus Iranin suurlähetystön edessä ikäihmisten ryhmäkävelyn aikaan.

KUVA: KIRSTI SANTAHOLMA

KUVA: LAURA RISSANEN

8.2. Musiikkikoulu Resonaarin Valoilmiö-konsertissa Kulosaaren kirkossa.

Resonaarin muusikot esittivät seuraavat kappaleet: **Tie pyhien – When the Saints** (trad) **Long as I seen the light** (CCR) **Muistan valon vain** (Bee Gees – Juha Vainio) **Unchain my heart** (Ray Charles) **Pink Try** (Pink) **Hurt** (Christina Aguilera) **Something** (Beatles) **Ilta on** (Jaakko Löytty)

Vierailevana solistina oli kansanmusikko-lauluntekijä Anna Karila.

12.2. Lukutuvan teemaillalla oli vuorossa Kulosaaren yhteiskoulun johtava rehtori Lauri Halla.

KUVA: ARJA KOSONEN

Muutamia kohtia rehtorin esityksestä:

Kulosaaren yhteiskoulussa työskentelee noin 1300 henkeä koulupäivän aikana. Suurelta näyttävä koulu on suuri, 11 000 m².

Koulun toiminnassa on paljon kansainvälisyyttä ja englannin kieltä. Opettajakunnasta löytyy 13 eri kansallisuutta. Monet opettajat ovat työskennelleet ulkomailla ennen tähän kouluun tuloaan. Koulussa järjestetään vuosittain HELI-MUN-tapahtuma (Helsinki International Model United

Nations) YK:n toimintaa simuloiva konferenssi yläaste- ja lukioikäisille.

Peruskoulun katsomusaineita (ev.lut., ort., kat., isl. uskonnot + elämäkatsomustieto) opetetaan kaikille yhdessä noudattaen kussakin sen omaa opetussuunnitelmaa. Samoin yhdistetään peruskoulussa fysiikan, kemian, biologian ja maantieteen opetus yhteiseksi "science"-kokonaisuudeksi.

Tekoäly-kysymykseen rehtori vastasi, että nuoret osaavat sitä käyttää. Samaan aihepiiriin liittyen kaikilla oppilailta on koulusta saadut läppärit ja oppikirjoissa näyttää olevan käynnissä siirtymä digitaalisista paperisiin kirjoihin.

Rotation of success

Tough times create strong people.

Strong people create easy times.

Easy times create weak people.

Weak people create tough times.

(Rehtori Hallan esityksen päätösteksti)

15.2. laskiaissunnuntai Kirkkovakka tarjosi kirkonmäellä seurakuntasalin edessä soppatykyistä hernekeittoa ja salin puolella laskiaispullia, kahvia ym. Pakkasta oli yli 20 astetta, mutta se ei haitannut. Aurinko paistoi siniseltä taivaalta ja vähän lämmittikin. Kävijöitä oli toista sataa. Kiitos Kirkkovakalle.

Jenni, Sirkku ja Pertti valmiina jakamaan hernekeittoa.
KUVA: ARJA KOSONEN

15.2. Ensimmäiset jääfestivaalit Kivinokassa.

Hernesopan ja laskiaispullan nautittuaan ehti vielä hyvin Kivinokan ensimmäisiin jääfestivaaleihin. Matka juhlapaikalle sujui monelta jään poikki suoraan Ranta-töyryn suunnalta tai vaikka Leposaaren ja Varjosaaren läpi. Katselijoita tuli myös Kalasatamasta ja Arabianrannasta. Parin viikon pakkasten jälkeen meren jäälle oli muodostunut helsinkiläisille aivan uusia ulkoilureitejä.

25.2. Keskiviikkona oli taas ikäihmisten kävelyn aika. Suuntana oli Leposaari ja sen vierellä oleva Varjosaari.

Seitsemän ikäsisarta rantautuneena Varjosaareen. Sisemmälle saareen emme arvanneet mennä, kun kenelläkään ei ollut pitkävärtisiä jalkineita. KUVA: KARI JOKISALO

Hei taas täältä ala-asteelta!

Oletteko te nauttineet talven riemuista?

Koululla on rakenneltu lumiveistoksia ja kaikenlaista muuta jännää, ja järjestetty talviurheilupäivä Mustikkamaalla perjantaina 13.2.2026.

Ohjelma hieman karsiintui, sillä kovan pakkasen takia rasteja ei järjestetty.

Päivä alkoi yhteisellä alkujumpalla. Sitten osa lähti luistelemaan, hiihtämään tai kävelemään. Luistelukenttiä oli käytössä kaksi. Jääkiekkoa pelattiin tosissaan - jopa opettajia tuli mukaan. Mustikkamaalla pystyi myös laskemaan liukumäkeä.

Kaikilla oli kivaa, ja oli ilo nauttia yhdessä tuumiin talven riemuista.

*Hyvää kevättä kaikille!
Henri Pohjola*

Taidenäyttely
Tervetuloa Kulosaaren taidekoulun oppilaiden taidenäyttelyyn "Aloha!" 20.-26.4. taidekoululla Domuksessa, Kulosaarentie 4-8. Avoinna ma-pe 14.30-18.30, la-su 12-15.

Taideleirit Kulosaareissa
Kulosaaren taidekoulu järjestää 7-14-vuotiaille (jo 1. luokan käyneille) lapsille taide- ja arkkitehtuuriseikkailua päiväleirien muodossa taidekoululla. Leiripäivä koostuu kahdesta taiteilussessiosta, ruokailusta ja ulkoilusta. Hintaan sisältyvät materiaalit, lämmin lounas ja tapaturmavakuutus.

Taideleiri 1: 1.-5.6. ma-pe klo 9-14, 290 €
Taideleiri 2: 8.-12.6. ma-pe klo 9-14, 290 €
Taideleiri 3: 15.-18.6. ma-to klo 9-14, 240 €

Ilmoittautuminen ja lisätiedot: info@kulosaarentaidekoulu.fi

Kapulanvaihto eduskunnassa

KYSYMYKSET: KIRSTI SANTAOLMA
KUVA: AKSELI TIITTA

Kun kulosaarelainen kansanedustaja Pekka Haavisto siirtyy YK:n tehtäviin pääsihteerin António Guterresin Sudanin-erityislähettilääksi, hänen tilalleen eduskuntaan nousee toinen kulosaarelainen vihreä poliitikko Mari Holopainen. Molemmat ovat näkyneet myös Kulosaarelaiset ry:n toiminnassa ja tulleet siten meille tutuiksi. Oheinen haastattelu on tehty sähköpostin välityksellä. Lehti kiittää molempia kiireisiä päättäjiä yhteistyöstä tässäkin ja toivottaa kummallekin onnea ja menestystä uudessa tehtävässä.

Mitä aiot viedä aiemmassa tehtävässä saamastasi kokemuksesta uuteen tehtävääsi?

Pekka Haavisto: Kaikkien ihmisten kanssa on kommunikointi, vaikka arvot ja elämäkokemus olisivat hyvin erilaisia. Eduskuntatyössä oppii niin kollegoilta kuin kansalaisilta joka päivä jotakin uutta.

Mari Holopainen: Aalto-yliopistossa olen saanut oppeja, joita voin hyödyntää eduskuntatyössä. Välillä tutkittu tieto sivuutetaan päätöksenteossa. Aion edistää sen vahvempaa käyttöä sekä tuoda keskusteluun myös kansainvälistä katsantoa. Haluan tuoda esiin myös opiskelijoiden ja nuorten näkökulmia.

Mitä uutta toivot voivasi antaa uuteen tehtävääsi?

Pekka Haavisto: Järjestin eduskunnassa useita pyöreän pöydän keskusteluja nuorille vaikuttajille. Ja myös nuorille kokemusasiantuntijoille, jotka osasivat kertoa elämästä joskus niitä synkempiäkin puolia. Haluaisin myös uudessa tehtävässä säilyttää uteliaisuuden ja kyvyn kuunnella nuorempien ajatuksia.

Mari Holopainen: Oivalluksia siitä, miten Suomi voi pärjätä kestävästi kansainvälisessä kilpailussa ja epävakaa maailmanpoliittisessa tilanteessa sekä siihen, mitä voimme oppia muualta tutkimustiedon valossa.

Mikä sinua innostaa uudessa työssä? Ja mikä jännittää?

Pekka Haavisto: On ollut mukava saada yhteydenottoja ihmisiltä, joiden kanssa olen viimeksi parikymmentä vuotta sitten ollut yhteydessä, kun olin mukana rakenta-

massa rauhaa Darfurissa. Nämä ihmiset eivät ole kadonneet mihinkään. Jännittää se, miten pystyy vastaamaan kaikkiin odotuksiin. Sodan keskelle jääneet siviilit toivovat rauhaa yli kaiken.

Mari Holopainen: On innostavaa päästä vaikuttamaan Suomen suuntaan. Työllisyys ja talous täytyy saada kohentumaan, ja samalla on siirryttävä kohti ilmasto-kestävämpää taloutta.

Huolestuttaa se, että Suomi on jäämässä monella talouden mittarilla jälkeen muista Pohjoismaista ja että ihmisiä tiputetaan kyydistä. Maailmanpoliittinen epävakaus myös kieltämättä jännittää.

Pekka, minkä neuvon annat Marille, joka tulee sinun tilallesi Arkadian mäelle?

Pida pintasi. Eduskunnassa tarvitaan asiaosaamista ja sitkeyttä. Vähästä ei kannata hermostua.

Mari, millaista tukea toivot Pekalta uuteen työhösi?

Pekka sai läksiäisissään vilpittömiä kiitoksia yli puolue-rajojen, ja moni toivoi, että linja pysyisi jatkossakin auki. Pekalla on varmasti tiukka aikataulu, mutta ei hän kokonaan häviä. Kysyin häneltä varmuuden vuoksi viimeiset vinkit työhön. Työskentelin myös edellisellä kaudella Pekan työkaverina eduskunnassa ja sain seurata läheltä hänen tapaansa tehdä politiikkaa. Ehkä yksi hyvä ohje-nuora on miettiä, miten Pekka Haavisto toimisi: pilke silmäkulmassa ja ystävällisesti myös vakavissa ja vaikeissa paikoissa.

Mitä Kulosaari merkitsee sinulle nyt työssäsi, eduskunnassa tai kaupunginvaltuustossa? Näetkö niin pienellä paikalla olevan mitään merkitystä isommissa ympyröissä?

Pekka Haavisto: Olen aina ajatellut Kulosaaren historiaa - huvilakaupunginosa Helsingin kupeessa, johon muutti monia vapaiden ammattien harjoittajia: taiteilijoita, arkkitehteja, insinöörejä. Oli ihmisiä, joilla

oli unelma puutarhakaupungista. Nyt, 120 vuotta myöhemmin, saamme nauttia tuosta unelmasta viihtyisän kaupunginosan muodossa. Toivottavasti tämän päivän unelmat kantavat yhtä kauas!

Mari Holopainen: Kulosaari on kotipaikka, ja se pysyy aina mielessä. Kulosaarella on monen yhdistyksen ja aktiivisen asukkaan voimin saatu paljon aikaan lapsille ja nuorille. Siitä on hyvä ottaa oppia ja tarkastella lähiympäristön onnistumisia heidän näkökulmastaan.

Miten Kulosaarella asuminen on vaikuttanut sinuun?

Pekka Haavisto: Mustikkamaa on itselleni lähes päivittäinen kävelykohde. Kesällä saimme nauttia uudesta ulkoilmaravintolasta, Lipasta. Sompassaan saunojat toivat eloa syksyn pimeneviin iltoihin. Talvella Isoisän sillan ja Kalasataman rannan valot toivat maisemaan urbaania tuntua. Ja tänä talvena saattoi kävellä jäällä!

Mari Holopainen: Arvostan lähiluontoa yhä enemmän. Yhteisöllisyys on voimavara, ja kulosaarelaisten kanssa on hienoa vaihtaa ajatuksia. Kiitos mahdollisuudesta päästä vaikuttamaan.

Pidätkö edelleen kodin Kulosaarella, Pekka?

Koti säilyy Kulosaarella. Antonion kampaamo House of Flores jatkaa Ateneuminkujalla. Ja kotiin on aina mukava reissuilta palata!

Hiljainen viikko Kulosaarella

Kirkossa

Su 29.3. klo 10 Palmusunnuntain messu.

klo 18 Gospel Helsingin konsertti.

To 2.4. klo 18 Kiirastorstain iltamessu.

Pe 3.4. klo 10 Pitkäperjantain jumalanpalvelus

Su 5.4. klo 10 Pääsiäismessu.

Ma 6.4. Kulosaarella ei messua.

Leposaaren kappelissa

Pe 3.4. klo 15 Jeesuksen kuolinhetken hartaus.

HERTTONIEMEN
SEURAKUNTA
SUOMEN EV.LUT. KIRKKO

Laskiaissunnuntai Kivinokassa

Kivinokan läntinen osa on kuulunut aiemmin Kulosaaren kaupunginosaan. Helsingin kaupungin asemakaavamuutoksessa (2021–2023) Kivinokan alue siirtyi kokonaan osaksi Herttoniemen kaupunginosaa.

Jäänveisto toi kansaa Kivinokkaan

TEKSTI: TUOMO JANTUNEN, liikuntaneuvos
Kulosaaren hiihtäjät, Kivinokan kahvila ja Kulosaarelaiset ry ideoivat Kivinokan I jääfestarit suosittuun kävelyreittein varrelle. Paikalla on ollut reilun puolen vuoden ajan nuorten poikien ylläpitämä kahvila. Sen läheisyydessä pidettiin ensikertalaisten jäänveistäjien kisat, jossa teemana oli ”Kivinokan eläimiä”.

Kivinokan lämpimässä kahvilateltassa (oikealla) riitti laskiaisena asiakkaita. KUVU: KIRSTI SANTA HOLMA

Sisäkuva kahvilateltasta. KUVU: JONI RISSANEN

Mukaan saatiin Herttoniemi-seura ja tietysti Kivinokalaiset ry. Kun veistäjän ohjaajana toimi Suomen tuotteliain jäänveistäjä Anssi Kuosa, kaikista syntyneistä kymmenestä jäänveistoksesta tuli todellisia taideteoksia. Samalle alueelle saatiin ”mallikappaleiksi” suomenmestareiden Timo Koiviston ja Paula Saulaman eläinaiheiset työt.

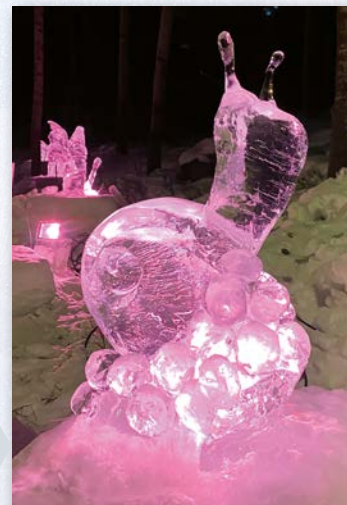

Auringonlasku värjäs taivaanrannan osallistujien iloksi. KUVU: MIKKO MYLLYKOSKI

Kilpailun tuomariraati tutki tarkasti jäänveistokset ja haastatteli tekijöitä. KUVU: KIRSTI SANTA HOLMA

Varsinainen jäänveistokilpailu Kulosaaren ja Herttoniemen välillä päättyi Herttoniemen voittoon 2-1. Mutta kaikki syntyneet veistokset ihastuttivat kansaa varsinkin ilta-aikaan, kun ne valaistiin värikkäillä led-valoilla. Kulosaaren paras joukkue oli Meripartiolaisten muodostama joukkue, jonka jäsenet olivat Joni, Ada ja Elias. He pokkasivat kisasta kolmannen palkinnon Kivinokan norppaa esittävällä työllään ”Huurteinen hylje”, jonka valokuva on nyt tämän lehden kansikuvana.

Jäänveistokilpailun voittaja ”boss-kotelo”. KUVU: JONI RISSANEN

Kilpailussa toiseksi tullut ”Metsänhenki”. KUVU: JONI RISSANEN

Kolmannen palkinnon sai ”Huurteinen hylje”. KUVU: JONI RISSANEN

Järjestäjät kokivat monta ilon aihetta: innostus jäänveistoon oli kaikilla joukkueilla, väkeä kävi sunnuntain aikana yli 5000 henkeä kävelen tai hiihtäen veistopaikalla, nuorten poikien ylläpitämä kahvilateltta täyttyi päivästä toiseen, yhtään veistosta ei rikottu koko aikana ja partiolaisille saatiin kerättyä hyväkokoinen summa kesän 2027 jamboreeille varten.

Kiitos kaikille yhteisestä tekemisestä. Ensi vuonna sitten II jääfestarit helmikuussa Kivinokassa...

Kivinokan jääfestarit

TEKSTI: MARIKA KARJALAINEN ja MINEA JOKIVUOLLE
Kulosaaren meripartiosta (KMP) oli vapaaehtoisia mukana järjestämässä jääfestareita Kulosaaren hiihtäjien pyynnöstä. Partiolaisista mukana festareiden järjestämisessä oli lippukunnan ”jamboreejoukkue”, eli ryhmä

nuoria ja aikuisia, jotka keräävät varoja osallistuakseen kesällä 2027 kansainväliselle partiolaisten suurleirille jamboreelle Puolassa.

Kulosaaren hiihtäjien toiveena oli saada jälle perinteinen napakelka ja siitä tulikin erityisen suosittu: kelkka pyöri koko päivän pimeään tuloon saakka! Kelkka suunniteltiin ja rakennettiin nuorten kanssa, ja vaikka kenelläkään ei ollut aiempaa kokemusta napakelkan tekemisestä, lopputulos oli varsin toimiva ja ensi vuonna rakenteesta osataan tehdä entistä kestävämpi sekä vauhdikkaampi. Työtä rahoitettiin sponsoreilla ja kelkan valmistamisesta festareille maksettu korvaus kerrytti jamboreejoukkueen varainhankintakassaa.

Jamboreejoukkue sai myös osallistua päivän varsinaiseen kohokohtaan, eli jäänveistokilpailuun kolmi-jäsenisellä joukkueella, johon kuuluivat Joni Rissanen (kapteeni), Ada Luna ja Elias MacPherson. Joukkue ideoi teemaan sopivan eläimen meripartiolaisille sopivasta ympäristöstä ja jäästä kuoriutunut harmaahylje näytti

aivan samalta kuin purjehduksilla usein nähtävät elävät esikuvansa. Nuoret jaksoivat ahertaa veistoksen kanssa koko päivän ja työ palkittiin lopulta kilpailun kolmannella sijalla. Erityistä ihastusta aiheutti hylkeen yksityiskohtainen ilme, jonka Ada Luna taikoi taitavasti jäästä.

KMP:n voitokas jäänveistojoukkue:

Joni Rissanen, Ada Luna ja Elias MacPherson. KUVU: PÄIVI LUNA

Partiolaiset järjestivät festareilla myös arpajaiset sekä tikkupullapajan, jossa perinteinen partiotaito opetettiin yleisölle pientä korvausta vastaan. Paavo Palkoahon tekemät tikut ja Anton Pohjanpalon pettämätön tekniikka tuottivatkin päivän aikana valtavan onnistuneita tikkupullia ja tulen ympärillä oli jatkuvasti paistajia.

Jääfestareiden napakelkan ensimmäinen testiajo Palkoahon perheen voimin. Kelkan kyljessä kelkkaa sponsoroinen K-Supermarket Hertan ja arpajaisia sponsoroinen Truescapen logot. KUVU: MARIKA KARJALAINEN

Tikkupullapajan taidonnäytteitä. KUVU: MARIKA KARJALAINEN

Tikkupullat tulilla, paistamassa Onni-Kalle Karjalainen ja tikkupullamestari Anton Pohjanpalo. KUVU: MARIKA KARJALAINEN

Tino KMP:stä myy arpoja partiolaisten jamboree-illalle osallistumisen hyväksi. KUVU: MIKKO MYLLYKOSKI

Arpajaisten palkinnot olivat yhdistelmä lahjoituksia sponsoreilta sekä jamboreejoukkueen itsensä ideoimia, kuten pääpalkintona ollut lasten syntymäpäiväjuhla partiolaisten järjestämänä. Muita palkintoja olivat: Truescape pakopeli, Aku Ankan taskukirja -paketti, Kaimono-sushilahjakortit, Muru Baby-tuotepaketit, Rohkeuskahvi- ja Rohkeusteetutepaketit, sekä lahjakortti Suomalaiseen Kirjakauppaan. Lisäksi K-Supermarket Hertta sponsoroi napakelkan rakentamista.

KMP:n joukkueen hallin ilme oli Ada Lunan taidonnäyte. Elias MacPherson taustalla. KUVU: MARIKA KARJALAINEN

Seuraavassa kisajoukkueen kapteeni Joni Rissanen kertoo veistoskisasta, sekä koko festareiden järjestelystä partiolaisten osalta:

”Meillä oli parin ryhmän kokoukset Kololla noin viikkoa ennen laskiaista. Toinen ryhmä suunnitteli napakelkkaa ja toinen jääveistosta. Jo aikaisemmin oli päätetty osallistua jäänveistokilpailuun, vaikka kukaan meistä ei ollut ennen tehnyt mitään sen tapaistakaan.

Meitä oli kaksi poikaa ja yksi tyttö, jotka jäimme ensin piirtämään hahmotelmia mahdollisesti veistettävistä eläimistä. Jatkokäsittelyyn jäivät ainakin pingviini, etana ja hylje. Kun tutkimme ohjeita tarkemmin, huomasimme, että eläinten piti kuulua Kivinokan luontoon. Niinpä päädyimme valitsemaan hylkeen. Merieläin sopii hyvin meripartiolaisille. Lisäksi tiesimme, että näillä vesillä pyörii hylkeitä.

Sitten piti keksiä veistokselle nimi. Kulosaaren meripartiossa on jokaisella vartiolla jonkin eläimen nimi ja nimen edessä on eläintä jotenkin kuvaava adjektiivi. Halusimme vielä tehdä nimestä kielellisesti kiinnostavan ja käyttää siinä allitteraatiota. Molemmat sanat alkavatkin samalla kirjaimella. ”Huurteinen hylje” olikin KMP-läisen ryhmän nimi. Sen me päätimme kirjoittaa kilpailun nimitauluun. Mietimme myös, että veistoksesta voisi tehdä huurteisen näköisen. Pitkin tapahtumaa paikalle kerääntyi uteliaita ihmisiä, jotka pysähtyivät katselemaan ja kyselemään veistoksista.”

K Supermarket

Hertta

Hetkessä Herttaan

Ja parasta palvelua kaupan päälle!

HERTTONIEMEN METROASEMA
HIIHTÄJÄNTIE 2 a
00810 HELSINKI
ARK 7-22, LA 8-22, SU 10-21

Kahvila Kivinokassa

TEKSTI JA KUVA: ELINA SEPPÄLÄ

Kivinokan vehreällä kesämaja-alueella on vuosikymmenet palvelut kesäkahvila, joka on ollut avoinna vaihtelevasti. Uimarannan tuntumassa sijaitseva Elannon kioskimyymälänä alun perin toiminut rakennus sai vuonna 2023 uudet omistajat: he ovat parikymppiset yrittäjäveljekset Rasmus ja Gene Joutsimies.

1900-luvun alussa Kivinokka kuului vielä Kulosaaren kartanon maihin. Kun Kulosaari-yhtiö perustettiin vuonna 1907, hankki se omistukseensa myös Kivinokan alueen, jota se vuokrasi mm. työväenyhdistyksille ja -urheiluseuroille kesäkäyttöön. Vireässä virkistyskäytössä olleen alueen historian merkkipaaluihin kuului tunnetun Dallapé-tanssiorkesterin perustaminen 1920-luvun puolivälissä.

Kulosaari-yhtiö myi kaiken maaomaisuutensa, myös Kivinokan, Helsingin kaupungille vuonna 1928. Muutaman vuoden kuluttua kaupunki perusti alueelle kansanpuiston kaupunkilaisten telttailu- ja virkistysalueeksi. Kansanpuistot olivat suosittuja työväen kesävierailupaikkoja, ja vähitellen Kivinokkaankin alettiin rakentaa ensin väliaikaisia ja sitten pysyvämpiä kesämajoja. Niille oli helppo päästä eri puolilta kaupunkia, etenkin Sörnäisistä, Hermannista ja Vallilasta ilman autoakin, sillä 1940-luvun lopulla liikennöinnin aloittanut bussi vei kesäviettäjiä perille saakka.

Tänään kesämajoja on alueella noin 800. Kesämaja-alueen erityispiirteensä on ollut se, että alueella saa kulkea vapaasti eli mökkien ympäristöön ei ole rajattu aidoilla tai muillakaan tavoin omia reviierejä. Yhteisöllisen kesävierailupaikan mökkeilijöiden yhdyssiteenä on vuodesta 1980 lähtien toiminut paikallisyhdistys Kivi-

nokkalaiset ry. Vakiväestön lisäksi alueella liikkuu yhä enemmän muitakin luonnosta nauttivia ulkoilijoita, kun lähelle on rakennettu Kulosaaren jälkeen uusia kaupunginosia, kuten Herttoniemenrannan ja Kalasataman alueet.

Tässä näkyy kioski laajennettuna.

Kuva: Helsingin kaupunginmuseo 2003.

Elannon kioskista Joutsimiesten kahvilaksi

Elannon vuonna 1937 rakennuttama kahvilakioski siirtyi Helsingin kaupungin omistukseen vuonna 1949. Kaupunki vuokrasi tämän jälkeen tilaa eri yrittäjille; viimeksi siinä pyöritti kahvilatoimintaa Maija Hyvönen, ja kioski tunnettiin paikallisten keskuudessa Maijan kahvilana. Kun vuokrasopimus päättyi, kaupunki myi erittäin huonoon kuntoon päässeeseen rakennuksen uusille yrittäjille.

Kivinokan funkkioskioski oli Elannon rakennuskonttorin suunnitelma ja valmistui vuonna 1937. Alun perin siinä toimi myymälä ja kioski. Myöhemmin rakennusta laajennettiin ja sen takaosaan tuli myös varasto ja pieni asunto.”

Kuva; Suomen valokuvataiteen museo 1930-luvun loppu / 1940-luku.

Veljekset Rasmus ja Gene Joutsimies avasivat oman kahvilansa kesällä 2025 kaksi päivää ennen juhannusta. Koska varsinainen kioskirakennus odottaa saneerausta, kahvila toimii nyt väliaikaisesti kodikkaassa valkoisessa teltassa, jonka perällä on myyntikontti. Teltan sisällä on viihtyisää ja lämmintä. Asiakaspaikkoja on kolmattakymmentä.

Kahvilassa on tarjolla sekä suolaista että makeaa syötävää niin pieneen kuin suurempaankin nälkään. ”Sunnuntaisin meillä on lohikeittoa, se on ollut erityisen suosittu annos kylminä talvipäivinä. Ja samoin ’stadilainen’, joka on urbaani versio perinteisestä ’porilaisesta’”, Rasmus kertoo. Kauppansa ovat tehneet myös lämmittävät juomat, kuten minttukaakao. Lisäksi saatavilla on luomuviinejä ja kioskin omaa pilsneriä, joka tulee kotimaiselta pienpanimolta.

Veljekset omasivat jo ennalta jonkin verran kokemusta kahvilatoiminnasta, sillä perhe on pitänyt kahvilaa Karting-radan yhteydessä Vantaalla. Yrittäminen kiinnostaa molempia, ja siksi he päättivätkin tarttua mahdollisuuteen perustaa oma kahvilayritys, kun sellainen tarjoutui.

Suunnitelmissa on myös vanhan, suojellun kioskirakennuksen kunnostaminen. Liiketoiminta siirtyi sinne, kun remontti on valmis. Lisäksi vanhan rakennuksen viereen on noussemassa lähivuosina alkuperäisen 1930-luvun hengen mukainen uudisrakennus. Aikataulusta eivät nuoret yrittäjät vielä uskalla sanoa mitään varmaa, paitsi että se tapahtuu ”toivottavasti mahdollisimman pian”.

Runsaat puoli vuotta jatkunut kahvilatoiminta on otettu kivinokkalaisten ja muiden alueella liikkuvien parissa erittäin hyvin vastaan. Siksi työ ei tunnu raskaalta, vaikka veljekset ovat kahvilassa päivittäin eikä lomapäiviä käytännössä ole. ”Sitä jaksaa, kun tekeminen on mielekästä ja hauskaa.”

Kahvila on avoinna talvisaikaan joka päivä klo 12–18. ”Pidennämme aukioloaikaa tässä kevään mittaan, kun valo lisääntyy”, Rasmus lupaa.

Kirjallisuus:

Kesämaja appelsiinilaatikoista. Kivinokka stadin kupeessa. Toim. Anu-Hanna Anttila, Kirsi Mäki & Ritva Laitinen. Kivinokkalaiset ry 2011.

Kivinokan kahvilan uudet Joutsimiehen yrittäjäveljekset Gene, 19, ja Rasmus, 22, myyntipöydän takana.

TUNNE VÄLITTÄJÄSI

Koti on meille tärkeä. Siksi on myös tärkeää tuntea hänet, joka kotiasi välittää.

Kulosaarelaisena tunnen hyvin viihtyisän ja ainutlaatuisen asuinpaikkamme. Kun tarvitset apua asuntoasioissa, älä epäröi ottaa yhteyttä!

TUULA PARTANEN

Kiinteistönvälittäjä, LKV, LVV, YKV, rakennuttaja-asiamies RAKI™, auktorisoitu kiinteistöarvioija AKA

0400 588 200

tuula@nordlkv.fi

nordlkv.fi/tuula

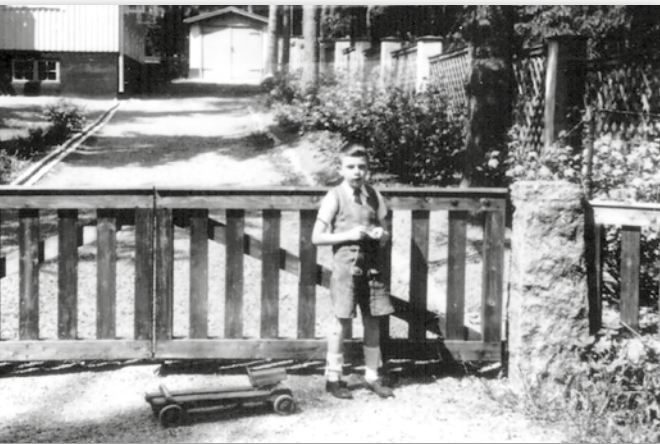
N O R D

Kuultua ja kerrottua Villa Vennosta

TEKSTI: KARI JOKISALO

Kun AB Brändö Villastad hankki vuonna 1907 omistukseensa nykyisen Kulosaaren, toimi hankkeen aatteellisena isänä arkkitehti Lars Sonck. Jo samana vuonna hän laati saaren asemakaavan ja varasi itselleen suuren rantatontin saaren kaakkoiskulmasta. Lars Sonck rakensi tontilleen huvilan vuonna vuonna 1908, mutta luopui siitä muutaman vuoden jälkeen. Sonckin iso tontti lohkottiin ja yhden lohkotuista tonteista osoitteessa Lassenkuja 2b (nykyisin Kärkikallionkuja 4) hän möi vuonna 1934 saksalaiselle Georg Frickelelle.

Insinööri Fricke oli aktiivinen jäsen Helsingin saksalaisyhteisössä ja toimi mm. Saksalaisen Siirtokunnan varapuheenjohtajana sekä Saksalaisen koulun johtokunnan puheenjohtajana. Georg Fricke asui perheineen Kulosaaren pohjoislaidalla ja nyt oli aika rakentaa oma talo. Vaimo kehotti ottamaan suunnitteluun avuksi jonkun saaren monista arkkitehteistä, mutta isäntä totesi sen olevan kallista ja arkkitehdit piirtävät talon liian suureksi. Fricke insinöörinä hoiti suunnittelun itse alusta loppuun emmekä tänä päivänääkään keksi lopputuloksessa moitittavaa. Kahden lapsen ja vanhempien perhe muutti taloon syksyllä 1935.

Karl-Ludwig Fricke uuden kotitalonsa portilla 1936.
KUVA Fricken kotialbumista

Toinen maailmansota järkytti monin tavoin saksalaistenkin elämää, myös Kulosaaressa. Jossain vaiheessa Fricke arveli, että saksalaisten käy sodassa huonosti.

Hän kertoi huolistaan Kulosaaressa asuvalle sotasen-suuriviraston päällikölle Kustaa Vilkunalle, joka auttoi järjestämään koko perheelle Suomen kansalaisuuden. Suomen kansalaisuudella oli suuri merkitys talon tulevaisuudelle. Kesällä 1944 Fricke kuitenkin ajatteli, että olipa hän minkä maan kansalainen tahansa, niin huonosti käy sekä Saksan että Suomen. Perhe päätti jättää Suomen ja se tapahtui erikoisella tavalla. Pihaan ajoi kuorma-auto ja lavalle nostettiin kolme Saksan armeijan pyykkilaatikkoa. Yhdessä laatikossa oli rouva Fricke, toisessa tytär Hjördis ja kolmannessa 14-vuotias Karl-Ludwig. Isäntä oli saanut jostain saksalaisen amiraalin uniformun ja se yllään hän istui kuljettajan viereen. Auto ajoi Jätkäsaareen, jossa saksalainen huoltoalus oli laiturissa. Pyykkilaatikat nostettiin vinssillä laivaan ja suomalaiset sotilaat tekivät kunniaa, kun saksalainen amiraali nousi alukseen. Niin Fricken perhe poistui Suomesta ja kotitalo jäi tyhjäksi.

Sota-aikana ja vuosia sen jälkeenkin huoneenvuokralautakunta pyrki järjestämään asunnon tarvitseville. Fricken tyhjentynyt talo sai pian asukkaita. Alkuun vuokralle tulivat tilapäistä majoitusta tarvitsevat viranhaltijat, mutta vuodesta 1946 huoneiston sai käyttöönsä dosentti Kustaa Vilku viisilapsisen perheensä kanssa. Kaikki saksalaisten omistamat kiinteistöt siirtyivät rauhansopimuksen mukaisesti Neuvostoliitolle, mutta kun talon poissaoleva omistaja Fricke nyt oli Suomen kansalainen, jäi talo suomalaisten käyttöön. Vuonna 1953 talon emäntä Liisa Vilku avasi oven saksaa puhuvalle miehelle, joka kertoi olevansa Georg Fricke ja omistavansa talon. Fricke pyysi päästä sisään ja haki kaikki talon viralliset dokumentit kätkestä, jota Vilkunat eivät olleet havainneet. Fricke tarjosi taloaan ostettavaksi ja Vilkunat päätyivät sen ostamaan.

Kansatieteilijä Kustaa Vilku oli paitsi arvostettu tiedemies, myös laaja-alainen politiikan taustavaikuttaja ja Urho Kekkosen luotetuin neuvonantaja. Hänet nimitettiin professoriksi 1950 ja Suomen Akatemian jäseneksi 1959. Suuri yleisö tuntee Kustaa Vilkun nimen nimipäiväkalerin laatijana ja tämänkin artikkelin kirjoittaja on kiitollinen siitä, että hän edesauttoi tyttäremme nimen ottamisessa almanakkaan. Vilkunoiden tytär Kirsti kävi Kulosaaren yhteiskoulua Domuksessa ja luokkatovereihin kuului Pekka Herlin. Kirsti kertoo:

”Naapurin poika (Pekka Herlin) tuli kauniiseen tapaan pyytämään isältä kättäni ja kihlajaiset vietettiin Kulosaaren kodissamme 10.4.1954.”

Vilkunoiden lapset olivat maailmalla ja vanhan puutalon ylläpito lumitöineen kävi työlääksi. Liisa Vilku oli ystäväystynyt mm. Kulosaaren Martoissa Helga Ventoon ja kertoi heidän aikeistaan myydä talo. Niinpä Helga ja Reino Vento ostivat talon vuonna 1972. Meiltä, nykyisiltä asukkailta ei mielipidettä kysytty, mutta voimme myöntää, että silloin kauppa ei mielestämme ollut kovin järkevä. Taloon tehtiin suuri remontti ja Helga käytti paljon aikaa puutarhan muokkaamiseen mieleisekseen. KTM Reino Vento oli työnsä kautta laajasti verkostoitunut ja talossa vierailivat lukuisat maamme liike- ja kulttuurielämän vaikuttajat.

Villa Vento kesäasussa. KUVA: Kari Jokisalo

Talo ja Kulosaari olivat jääneet ilmeisen lähtemättömästi myös talossa lapsuuttaan viettäneen Karl-Ludwig Fricken mieleen, sillä vuonna 1981 ovikello soi jälleen ja oven takana oli hän oman teini-ikäisen poikansa kanssa, jolle hän halusi esitellä entistä kotiaan.

Myös Vennot tarvitsivat vanhetessaan apua talon ja pihan hoidossa ja vähitellen mekin siihen osallistuimme ja samalla ’kiinnityimme’ taloon ja sen sijaintiin. Talosta oli myös muodostunut meidän lapsillemme

mummilla ja paikka, jonne he aina iloiten tulivat käymään.

Kun aika teki tehtävänsä ja talo oli jäämässä tyhjilleen, tuli sukupolvenvaihdoksen myötä meidän vuoromme asettua taloksi vuonna 2000. Edellisten asukkaiden saavutusten muistoksi ja kunniaksi nimesimme talon Villa Vennoksi. Meillä ei ollut kokemusta omakotitalon hoidosta, eikä oikein vasarakaan pysynyt kädessä. Tekemällä kuitenkin oppii ja nyt kaikki askareet talossa tai pihalla ovat sekä mieluisia että innostavia. Omat lastenlapsemme asuvat kaikki lähellä ja he ovat kehdosta lähtien viettäneet paljon laatu-aikaa mummi-lassa. Ensimmäistä kertaa elämämme mutkaisella kiertomatalla asumme paikassa, jossa olemme varauksetta viihtyneet.

Karl-Ludwig Fricke selaa aapiskirjaa huoneessa, joka oli hänen 60 vuotta aikaisemmin. KUVA: Kari Jokisalo 2006

Jatkokertomukseen tietysti kuuluu, että lokakuussa 2006 ovikellomme soi ja oven takana oli 76-vuotias Karl-Ludwig Fricke. Hän toivoi, että saisi vielä tutustua taloon ja viihtyikin meillä kuusi tuntia. Työnsä luonteen vuoksi Saksassa hänen oli ollut tarkoituksenmukaista vaihtaa kansalaisuus saksalaiseksi, mutta hän kertoi aina tunteneensa itsensä suomalaiseksi.

Following the Constellations Art, journeys, and finding home in Kulosaari

TEXT: LUYANG JIANG

On many evenings, my walks along the southern shore of Kulosaari end the same way: looking up at the northern sky above the Baltic Sea. The stars appear quietly above the island, forming the familiar patterns of constellations that people across cultures have looked to for centuries when navigating their journeys. Perhaps it is no coincidence that this image often comes to mind when I think about how I eventually arrived here.

Looking back on the different places I have lived, I realize that art has always been the quiet guide helping me navigate new worlds. My journey has taken me across continents—from China to the United States, from Germany to Finland—and across different professions, from journalism and finance to the international art world, where I now work as a cultural strategist connecting art, business, and global institutions. Through all these changes, art has remained the constant thread linking both my life and my work.

Some of my earliest memories of this connection go back to my undergraduate years at the University of California, Berkeley. Near our business school stood a sculpture by Alexander Calder titled “The Hawk for Peace.” I passed it almost every day. At the time it was simply part of the landscape of student life, yet the image remained vividly in my memory.

Years later, I had the opportunity to interview Calder’s grandson, Alexander Rower—known to many as Sandy—who now leads the Calder Foundation. When I told him about my encounter with “The Hawk for Peace” during my university years, he was deeply moved and said, “This was exactly how my grandfather would have wanted people to encounter his works.”

That comment stayed with me. It captured something essential about how art quietly enters our everyday lives and remains with us long after we leave a place.

When our family later lived in Cologne, Germany, another artistic encounter shaped my connection with the city. The soaring Gothic structure of Cologne Cathedral contains a remarkable stained-glass window created by

the artist Gerhard Richter in 2007. Composed of thousands of colored glass squares arranged through a randomized digital process, the window fills the cathedral with shifting light. Living nearby, the cathedral and its luminous window became part of the everyday landscape we woke up to.

My connection with Finland also began with an artwork.

Three years ago, during our first family trip to Helsinki, we stopped at the Ateneum Art Museum. Among the many works there, one piece by the Finnish artist Toni R. Toivonen immediately caught my attention: “Giving Birth and Dying Still,” a brass work mounted on the wall whose quiet but powerful presence stayed with me long after we left the museum.

Luyang with artist Toni R. Toivonen in front of the artist’s work in Museum Ateneum.

Through encounters with artists such as Toni and, later, the younger painter Lassi Kontiainen, I gradually began to explore the Finnish contemporary art community. Lassi was one of the first artists I met while he was still studying at the Academy of Fine Arts in Helsinki. Conversations with artists from different generations gave me a deeper glimpse into the energy and challenges of Finland’s art scene.

Some people might say that art is a luxury or a privilege. Yet during the past two and a half years living in Finland, I have experienced something quite different. Creativity and design here are not distant cultural institutions; they are naturally embedded in everyday life.

From the timeless design traditions of Iittala glassware and Arabia ceramics to contemporary objects found in ordinary homes, Finnish households carry a quiet culture of living with design.

Among the many countries I have lived in or visited, Finland stands out as a place where art and design are woven naturally into daily life.

Looking back at our three years here, each year seems to mark a different chapter of discovery.

During our first year in Helsinki, while furnishing our home, I encountered the iconic Ball Chair by the Finnish designer Eero Aarnio during Helsinki Design Week. That discovery unexpectedly grew into a professional journey. Through my introduction and advisory work, I created the exhibition “A Full Circle,” presenting Eero Aarnio’s works at the West Bund Art & Design Fair in Shanghai in 2024—the first large-scale exhibition of his work in Asia.

Following these introductions and exhibitions, several of his classic designs were later placed in the permanent collection of the design museum at Shenzhen Bay Culture Square, where visitors now have the opportunity to discover the history of Finnish design.

Our second year in Finland brought another milestone: finding our home in Kulosaari.

I still remember the moment when I first saw the photograph of our current house. Instinctively I felt that we had found our dream home—or perhaps the house had found us.

Our home is part of Ribbinginhovi, a row-house complex designed by Armas Lindgren, one of the most significant Finnish architects of the Art Nouveau period. During the renovation of this century-old house, I spent many enjoyable hours in the archives of the Museum of Finnish Architecture studying Lindgren’s original drawings and sketches.

Through this research I also learned that Lindgren later served as Professor of Architecture at the Helsinki University of Technology, where he taught and influenced a young Alvar Aalto. Although Aalto would later become one of the defining figures of modern architecture, many ideas central to his work—such as human-centered design and the integration of buildings with their natural surroundings—can be traced back to the influence of his teachers and their generation.

Perhaps it was no coincidence, then, that shortly after moving into our house I had the opportunity to collaborate with the Alvar Aalto Museum as an international advisor, helping introduce Aalto’s exhibitions to audiences in Asia.

Now, as Finland enters its third year as our home, another project has naturally grown from this journey.

By the time this article appears, the first edition of my curatorial initiative “New Constellations” will have opened in Hong Kong during Art Basel week. The project, titled “A Borrowed Room,” marks the launch of an independent platform dedicated to long-term artistic exchange between the Nordic region and Asia. Bringing together seven Finnish artists, it is the first time a group of emerging Finnish artists has been presented collectively in that region.

One evening during my usual walk along the southern side of Kulosaari, I was thinking about a name for the project. The sky was clear, with the deep Baltic blue of a northern night. Looking up, I saw the Big Dipper and was reminded of the novel “Seven Brothers” by Aleksis Kivi.

Luyang Jiang and Eero Aarnio with Eero’s first Ball Chair, with still-functional landline phone, 2024. Photo by Milena Törmi.

As I stood there looking at the stars, another thought surfaced—something I had once read by Walter Benjamin: “Ideas are to objects as constellations are to stars.”

That moment gave birth to the name “New Constellations.” Only later did I realize that the first edition of the project would include exactly seven artists—almost like a constellation forming its own quiet symmetry.

My evening walks through Kulosaari often follow the same path: beginning at Ribbinginhovi, then passing the Wihuri building designed by Lars Sonck, one of the architects who helped shape the island’s early landscape. A little further along stands the historic Casino building, also designed by Armas Lindgren. Nearby, hidden among the pine trees, stands a modernist atelier house—the former home of the design duo Vuokko and Antti Nurmesniemi.

Walking through this landscape often feels like moving through a living archive of Finnish cultural history.

As I finish writing this essay, my phone’s photo memories remind me that exactly one year ago we moved into our house in Kulosaari.

Friends from outside Finland often ask what it feels like to live in “the happiest country in the world.” Yet whenever I try to answer, I find that the word happiness feels a little too simple—perhaps even a cliché—for describing life here.

Instead, I often think of a passage from “Work and Love,” the biography of Tove Jansson written by Tuu-

la Karjalainen. In the book, Karjalainen recalls a scene from Jansson’s “The Sculptor’s Daughter,” based on a real childhood memory shared by Jansson and her mother, the artist Signe Hammarsten-Jansson. The world outside disappears under deep snow. Inside, the child feels a sense of calm and quiet joy, shouting “I love you!” while laughing and throwing cushions, not wanting the house to be dug out. In their quiet isolation they feel safe from the outside world, like bears in a winter den.

Whenever I share this story with friends, I realize how closely it echoes our own experience here in Kulosaari.

In a fast-changing and often uncertain world, this island offers something quietly precious: calm, closeness to nature, and a sense of belonging.

And on clear evenings, when the Baltic sky turns its deep northern blue and the first stars appear above the island, I am reminded that sometimes we arrive exactly where we are meant to be—simply by following the constellations.

About the author

Luyang Jiang is a Kulosaari resident working internationally in the fields of art, design, and cultural exchange. Her career spans journalism, finance, and the art world. She is the founder of the cross-regional art initiative New Constellations.

Luyang with the seven artists who are participating the HK art exhibition.

Pääsiäissaari tuo kevään

TEKSTI: MARI LEHMONEN

Korkeasaari ZOO

Kevät keikkuen tulevi! Korkeasaarella vietetään jälleen pääsiäistä 3.–6.4. koko perheelle suunnatun Pääsiäissaari-tapahtuman merkeissä. Eläintarha on päivittäin avoinna klo 10–18. Pitkäperjantaista alkava nelipäiväinen suojelutapahtuma juhlistaa kevään tuloa ja kohdistaa katseen lähiluonnossa pohdituttaviin asioihin: miten kosteikkolinnut poimivat ruokaa nokillaan, kuinka pöllöt saalistavat ja mistä tietää, että luonnonvarainen eläin on avun tarpeessa.

Eläimiin pääsee tutustumaan oppaiden juontamissa eläinten ruokinnoissa, joita on Kissalaaksossa, kevääseen heränneillä karhuilla, myskihärillä, kameleilla, metsäpeuroilla sekä suokukoilla. Kylöpajassa kylvetään auringonkukkiä kotiin vietäväksi. Ohjelmassa ovat tietysti myös pikkuväen suosikit: pääsiäismunabongaus, tipujen ja pupujen askartelu sekä kasvomaalaus. Reippaimmat retkeilijät voivat kerätä tehtävisteiltä leimoja ja saada Paju-pupulta pienen makean palkinnon.

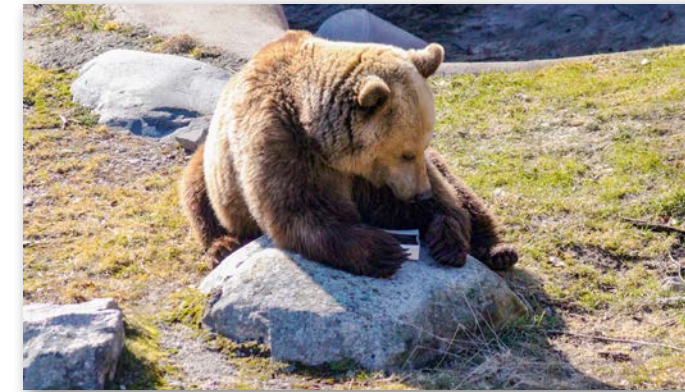
Makeilla asioilla voi yllättää itsensä myös Fazerin onnenpyörässä, josta jokainen pyöräytys voittaa ja varat käytetään luonnon monimuotoisuuden suojeluun. Tämän vuoden suojelukohteena on Euroopan eläintarha ja akvaarioyhdistys EAZA:n kosteikkohanke Wetlands for Life. Korkeasaarella kerätyt varat kohdistetaan suokukkojen talvehtimispaikkanaan käyttämän kosteikkoalueen suojeluun.

Suokukkojen ihmeellinen elämä

Suokukko luokitellaan Suomessa äärimmäisen uhanalaiseksi lajiksi, vaikka maailmanlaajuisesti kanta on vähenemisestään huolimatta elinvoimainen. Suokukkokantamme on muiden kosteikkolintujen lailla taantunut soisten pesimäympäristöjensä kuivatuksen seurauksena. Lajiin ovat vaikuttaneet myös ympäristömuutokset talvehtimis- ja muuttoalueiden kosteikoilla.

Wetlands for Life -kosteikkohankkeessa Euroopan eläintarhat yhdistävät voimansa Tansaniassa sijaitsevan Natronjärven suojelutoimiin. Matala järvi ja sitä ympäröivät kosteikkoalueet ovat tärkeä elinympäristö lukuisille lintulajeille, joista näyttävimpiin kuuluvat alueella valtavina parvina pesivät pikkuflammingot. Alueella talveaan viettää myös suokukkonaaraita, jotka lentävät koiraita etelämmäs talvehtimaan. Suokukkokoirailla on kevään lähestyessä kiire valtaamaan parhaita soidinpaikkoja koto-Suomen soilla, minkä vuoksi ne talvehtivat pohjoisempana, kuten Välimeren ympäristössä.

Toukokuussa suokukkojen soidinmenoja pääsee seuraamaan Korkeasaaren Borealia-talossa. Koiraat kasvattavat näyttävät kaulukset, joiden väri on jokaisella linnulla yksilöllinen, ja tanssahtelevat valtaamallaan soidintantereella kilpailijoitaan ajaen ja naaraita hurmatten. Korkeasaaren linnut eivät muuta talveksi etelään, mutta niille on asennettu etelän aurinkoa korvaava suuri uv-lamppu, jonka alla linnut ovat saaneet paistatella talven pimeänä aikana. Korkeasaari on tietävästi ainoa eurooppalainen eläintarha, jossa suokukot lisääntyvät emojensa hoitamina, ilman ihmisen apua.

Korkeasaaren karhut maistelevat määmiä pääsiäisenä.

KUVA: JULIA PELTOLA

Suokukkokoiraat kasvattavat näyttävät kaulukset keväisin.

KUVA: MAARIT HOHTERI

Ingrid Feiring – Kulosaaren Vestasta Suomen mestariksi ja maajoukkueeseen

TEKSTI: VARPU TAARNA
KUVAT: PETER FEIRING

Päiväkoti-ikäisenä alkanut harrastus on kasvanut vuosien varrella intohimoksi, joka on tuonut mu-kanaan Suomen mestaruuden – ja paikan nuorten maajoukkueeseen.

Ensiaskleet jäällä

– Kaikki alkoi Vestan jääpallokoulussa. Mukaan lähdin pikkuveljen Williamin kanssa isoveljeni Kevi-nin jalan-jäljissä, sillä hän pelasi jo silloin Vestassa.

Ensimmäisistä harjoituksista on jäänyt lämpimiä muistoja. Luisteluharjoituksia veti Kevin Larsson, ja kentän laidalla kannustamassa oli aina Vestan pitkä-aikainen taustavaikuttaja Merit Lemminki. Jo varhain syntyi tunne siitä, että kentällä ollaan yhdessä.

Tie Akillekseen ja mestaruushetki

Vuosien ajan olen pelannut Vestan poikajoukkueessa, kunnes vuosi 2025 toi mukanaan suuren askeleen: valinnan nuorten maajoukkueen tarkkailuryhmään. Maajoukkueen suunnalta suositeltiin kokemuksen kartuttamista naisten pääsarjassa, ja yhteys otettiin Porvooseen. Näin tie vei Porvoon Akilleksen naisten Bandy-liigajoukkueeseen.

– Aluksi toivoin vain, että pääsisin pelaamaan liiga-pelejä. Mutta peleissä huomasin nopeasti, että meillä on todella kova joukkue ja minulla oli huippupelaajia ympärillä, joten ymmärsin, että voisimme päästä pitkälle. Loppuottelun tunnelma oli hieno: katsomossa paloivat vihreät soihdut ja Maamme-laulu laulettiin ennen otte-lua. Kun mestaruus ratkesi, juhlat jatkuivat yhdessä syö-misen ja saunomisen merkeissä.

– Se oli unohtumaton ilta.

Kolme joukkuetta haasteena

Kauden aikana Ingrid pelaa kolmessa joukkueessa: Vestan U14-joukkueessa, Akilleksen naisten liigajoukkueessa sekä Helsinki Ringetten C-joukkueessa.

– Päällekkäisyyksiä riittää enkä aina ehdi kaikkiin harjoituksiin ja peleihin, mutta valmentajat ovat ymmärtäväisiä.

Jääpallokausi on lyhyt, ja ulkojäähäudella painotus on jääpallossa. Ringette jatkuu lähes ympäri vuoden. Kesäisin maila vaihtuu golfmailaan.

Yläasteen kahdeksannella luokalla opiskelu ja tavoitteellinen urheilu vaativat tasapainoilua.

– Joskus läksyt jäävät aamuun, jos treenien jälkeen ei enää jaksa. Mutta treeneihin on aina kiva mennä – siellä on kavereita ja hyvä meininki.

Jääpallon ilot

Mikä lajissa on parasta?

– Kaikki! Pelikaverit, valmentajat, vauhti ja jännittävät tilanteet. On myös mahtavaa matkustaa tur-nauksiin eri puolille Suomea. Seuraava etappi on U14 SM-loppu-turnaus Oulussa Vestan kanssa.

Raskainta lajissa on luistelu. Jääpallokenttä on jalkapallokentän kokoinen, ja joskus vaihto voi tuntua kestä-vän ikuisuuden. Suurin henkilökohtainen kehityskoh-teeni tällä hetkellä on rystylaukaus.

Tukiverkosto kunnossa

Ilman läheisiä harrastaminen ei olisi mahdollista. Äiti huolehtii ruuasta ja kyydeistä sekä toimii ringet-tejouk-kueen huoltajana. Isä ja fafa auttavat tarvittaessa kulje-tuksissa.

Vestassa tärkeä tukihenkilö on ollut Merit Lemminki, joka on ollut mukana jääpallokoulusta asti. Val-menta-jista erityismaininnan saavat Rasse Ruhala ja Sakke Sil-tala.

Vesta sydämessä

Kasvattajaseurani Vesta on minulle tärkeä. Akilleksen voittojuhlistakin päässä oli Vestan pipo.

– Minusta on hienoa, että Vesta on aina turnauksissa se parhaiten käyttäytyvä joukkue, vaikka pe-laamme ko-vaa. Olen edelleen Vestan pelaaja, vaikka pelaan myös Akilleksessa. Tuntuu, että kuu-lun molempiin. Kaksoi-sedustus on sujunut hienosti, ja Akilleksessa uusi pelaaja otettiin heti osaksi joukkuetta.

Ingrid Mestaruuspokaalin kanssa – Kausi Akilleksessa päättyi Suomen mestaruuteen ja Ingridillä oli mestaruusjuhliissa luonnollisesti Vestan pipo päässä.

Omien harjoitustensa lisäksi Ingridiltä on riittänyt aikaa myös Vestan jääpallokoulun harjoitusten vetämiseen. Kuvassa Ingrid (vas) sekä Ingridin kaveri Sara Petrell.

Katset Uppsalassa

Tulevaisuus näyttää valoisalta. Ingrid on valittu tyttöjen alle 17-vuotiaiden maajoukkueeseen edus-tamaan Suomea Uppsalan MM-kisoihin 26.–29.3.2026.

Kisat pelataan Ruotsissa, bandyn sydänmailla, ja vastassa on hallitseva maailmanmestari Ruotsi.

– Päättävöitteeni on pelata mahdollisimman hyvin ja auttaa joukkuetta haastamaan Ruotsi tosissaan.

Viesti nuorille

Lopuksi viesti erityisesti tytöille, jotka miettivät jääpal-lon aloittamista:

– Jääpalloa kannattaa kokeilla, koska se on tosi kivaa. Kun sen aloittaa, sitä ei halua lopettaa. Olen opettanut Vestan jääpallokoulussa tänä talvena, ja on ollut hienoa nähdä paljon tyttöjä mukana. Ehkä saamme vielä Vestal-le oman tyttöjoukkueen.

Lopuksi Ingrid haluaa lähettää vielä kiitokset kaikille, jotka ovat mahdollistaneet harrastamisen.

GOSPEL HELSINKI

KONSERTTI KULOSAAREN KIRKOSSA
SU 29.3. KLO 18

Vapaa pääsy,
vapaaehtoinen tuki
Yhteisvastuun hyväksi

Kulosaaren kirkkovakka ry

Lukutuvan helmiä: Arundhati Roy: *Turvani ja myrskyni* (2025)

TEKSTI: LIISA HORELLI

Kulosaaren Lukutuvassa on runsaasti jännittäviä kirjoja, joista yksi kiehtovimmista on intialaisen Arundhati Royn muistelmateos *Turvani ja myrskyni*. Se kertoo äidin ja tyttären viha-rakkaussuhteesta ja samalla tyttären ja äidin välisestä pelko-rakkaussuhteestä. Kirja antaa lukijalle myös rautaisen annoksen Intian veristä historiaa yli 50 vuoden ajalta, tosin ympäristöaktivistin ja ihmisoikeustaistelijan näkökulmasta.

Monitaitaja Roy

Arkkitehti, esseisti, elokuvantekijä ja kirjailija Roy on vastustanut ympäristöä saastuttavaa politiikkaa, ydinaseita, korruptiota, nationalismia sekä kastijärjestelmää, joka on osa hindulaisuutta. Intian 1,3 miljardin väestöstä on neljän pääkastin lisäksi 200 miljoonaa dalitia eli kastitonta. Maan perustuslaissa on kastijärjestelmään perustuva syrjintä kielletty, mutta käytännössä ei.

Turvani ja myrskyni on mielenkiintoinen varsinkin niille, jotka ovat lukeneet Royn aiemmat kirjat, Booker-palkitun *Joutavuuksien jumalan* (1997) sekä *Äärimmäisen onnen ministeriön* (2017). Royn teoksia on käännetty yli 40 kielelle, joten hän on kansainvälinen kirjailija, vaikka hän itse korostaa olevansa ennen kaikkea intialainen. *Joutavuuksien jumalassa* on keskiössä Intian kastittomiin kuuluvan miehen ja ylempää kastia edustavan naisen riipaiseva rakkaustarina. Royn toinen, monisatasivuinen romaani *Äärimmäisen onnen ministeriö*, joka myös on Lukutuvassa, kuvaa Intiaa sekä poliittisesti ristiriitaisena ja väkivaltaisena (erityisesti Kashmirissa) että väestöltään kirjavana ja erikoisena maana (esimerkkinä kolmannen sukupuolen edustajien hijra-yhteisö).

Äiti – peloton ja sitkeä despotti

Muistelmateoksessa kirjailijan äiti, Mary Roy, erosi Assamissa teeplantaasilla työskentelevästä, alkoholisoituneesta miehestään ja lähti kahden pienen lapsensa kanssa sukulaistensa hoiviin Keralaan. Alkuvaikeuksien jälkeen äiti onnistui perustamaan menestyvän koulun, auttoi köyhiä ja miesten pahoinpitelemiä naisia. Pelot-

Kirjailija ja esseisti Arundhati Roy

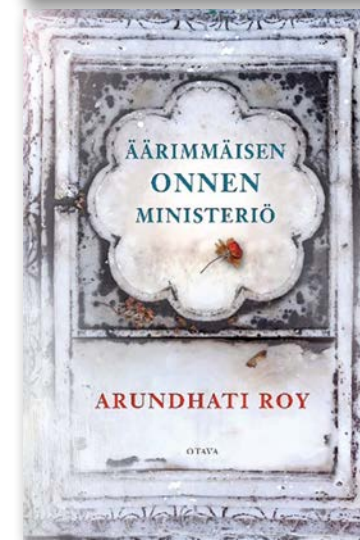
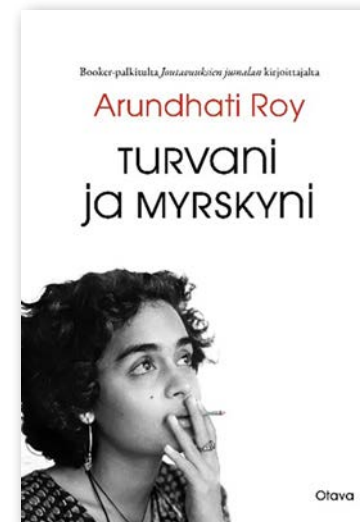
tomasti kamppaillen hän vaikutti perimyoikeuslakiin, jonka tuloksena myös naiset saivat perimäoikeuden.

Mary Roy oli toisaalta sitkeä ja innovatiivinen, toisaalta voimakastahtoinen despootti, joka kohteli lapsiaan ankarasti, huutaen ja lyöden. Niinpä Arundhati lähti 16-vuotiaana kotoaan mennäkseen Delhin arkkitehtikouluun. Kuvaukset intialaisesta arkkitehtikoulusta ovat herkullisia. Vaikeuksia riitti, mutta Arundhati valmistui, muutti rakastettunsa kanssa Goaan, palasi Delhiin ja aloitti elokuvien käsikirjoittajana tulevan aviomiehensä kanssa. Myös filmimaailman selostus on kiehtovaa. Harjoiteltuaan kirjoittamista kymmenen vuotta, Arundhati ryhtyi kirjoittamaan ensimmäistä romaaniaan, josta tuli kansainvälinen menestystarina. Hänestä tuli rikas ja hän pystyi auttamaan monia tarvitsevia. Yhteiskunnallisena vaikuttajana hän joutui useaan otteeseen syytteeseen, jopa vankilaan.

Äidin ja tyttären monimutkainen suhde

“Lähdin kotoa, jotta minusta ei tulisi katkera”, sanoo Arundhati Roy lehtihaastattelussa. Jätettyään kotinsa hän ei tavannut äitiään seitsemään vuoteen. Sitten hän vieraili useasti vaikean äitinsä luona, joka hallitsi ympäristöä keuhkosairaudellaan. Tytär otti nöyrästi vastaan haukkumiset ja komentelun. Äiti oli kuitenkin itsenäisen naisen esikuva, joka kasvatti lapsia pärjäämään maailmassa. Kirjailija olisikin halunnut olla äitinsä oppilas, ei hänen lapsensa. Sairaalloinen äiti eli 89-vuotiaaksi asti. Ennen kuolemaansa hän ehti tunnustaa, että rakasti Arundhatia kaikkein eniten maailmassa.

Arundhati Roylla on mestarillinen kynä, mutta Hilikka Pekkasen suomennoksessa on useita kummallisia sanoja ja sanontoja.

Lukutuvan kirjahankintoja alkuvuodesta 2026

Ahava Selja: *Hän joka syvyydet näki*, Gummerus

Al-mehsen Amani: *Hayati rakkaani*, Otava

Axel Åhman: *Rääppöä*, S & S

Blomberg Hilla: *Suurella sydämellä – toimittajana ja naisena*, Tammi

Collin Philippe: *Ritzin baarimestari*, Siltala

Fagerholm Monika: *Eristystila / Kapinoivia naisia*, Teos

Forss Timo Kalevi: Mikko Saarela: *Eppu Normaalin sanoittajamestarin tarina*, Like

Heimonen Riitta: *Äkkiä on ilta*, WSOY

Hohko Koel: *Volodjan pojat*, WSOY

Itkonen Juha: *Huomenna kerron kaiken*, Gummerus

Jussinniemi Mia: *Ella Tobin – Amfetamiinikauppias*, Johnny Kniga

Karjalainen Sami: *Muodonvaihdoksia ihmettelemässä*, Tammi

Keegan Claire: *Aivan viime hetkellä*, Tammi

Krohn Leena: *Näköisyys*, Teos

Niemi Marjo: *Pienen budjetin sotaelokuva*, Teos

Niskavaara Maria: *Ester, teurastaja*, WSOY

Nissinen Camilla: *Rihmasto*, Tammi

Rytisalo Minna: *Sylvia*, WSOY

Räinä Jenni: *Veden ajat. Matka läpi muuttuneen maiseman*, Like

Rämö Satu: *Tinna*, WSOY

Saatsi Riko: *Yönistujat*, Gummerus

Sallamaa Kari: *Kosmoksen leikkaaja: Raoul Palmgrenin teot ja tekstit*, Atrain & Nord

Salmi Hannu: Frans Leijon. *Kuurosokean ihmeellinen elämä*, Otava

Salo Elli: *Keräilijät*, Otava

Schulman Alex: *17. kesäkuuta*, Otava

Stoltenberg Jens: *Vahtivuoroni*, Otava

Tastula Maarit: *Köyhää väkeä*, Otava

Tawast Sofia ja Riikka Leinonen: *Suuri valhe vammaisuudesta*, Tammi

Teittinen Paavo: *Pitkä vuoro. Kuinka moderni orjuus juurtui Suomeen*, Gummerus

Tuomainen Antti: *Hyvällä tai sahalla*, Otava

Vadi Urmas: *Kuun toinen puoli*, Enostone

Volanen Jarkko: *Vainovalkeat*, Teos

Weselius Hanna: *Pronominit*, WSOY

KULOSAARELAISET RY TARJOAA
TORSTAINA 9.4. klo 18–19 LUKUTUVASSA
TEEMAILLAN JENNIN JA
LINTUJEN RENGASTUKSEN PARISSA

Kulosaaren pappi Jenni Kallio on pitkän linjan lintuharrastaja ja ollut mukana lintujen rengastushommissa jo vuodesta 2019. Viimeiset neljä vuotta Jenni on ylläpitänyt pientä sisämaan seuranta-pyyntiasemaa Iso-Huopalahdella.

Tässä teemaillassa saat vastauksia mm. siihen, miksi lintuja rengastetaan, millä eri tavoin sitä tehdään, keitä rengastajat ovat ja millaista tietoa rengastuksen avulla kerätään. Selvitämme myös, mitä tehdä, jos havaitsee rengastetun linnun. Ja lopulta selvittää myös, mikä ihme on sisämaan seuranta-pyyntiasema. Tule kuulemaan ja kysymään linnustonsuojelusta ja rengastusasioista.

TERVETULOA KUULEMAAN JA KESKUSTELEMAAN!

Tervetuloa ti ja to klo 16–19 Lukutupaan, Kulosaaren yhteiskoulun kirjastoon, myös lukemaan ja lainaamaan! *Lukutupaan on esteetön käynti Kulosaaren ostarilta Svinhufvudinkujaa pitkin.*

KULOSAARELAISET RY TARJOAA
TORSTAINA 16.4. klo 18–19 LUKUTUVASSA TEEMAILLAN
KULOSAARELAISEN HILLA BLOMBERGIN SEURASSA.

Jyväskylän yliopistosta liikuntatieteiden maisteriksi valmistunut HILLA BLOMBERG aloitti uransa radiossa urheilutoimittajana 1980-luvulla, jolloin urheilukisojen selostajat olivat kaikki miehiä.

Sanavalmissa Hilla pääsi ensimmäisenä naisena selostamaan arvokisoja. Hän halusi edistää tasa-arvoa työelämässä ja myös urheilussa niin, että naisten ja miesten otteista uutisoitaisiin tasapuolisesti. Syntyi kohua ja julkisuutta, mutta myös arvostusta.

Radion urheilusta Hilla siirtyi television asia- ja ajankohtaisohjelmiin 1990-luvun lopussa. Kokemusta tuli Aamu-tv:stä, A-studiosta, Vierivät kivet- ja Aamusydämellä-ohjelmista. Ohjelmissa käsiteltiin erilaisia elämän haasteita ja epäkohtia, joista mm. työpaikkakiusaaminen ja uupuminen koskivat myös häntä itseään. Pitkän yleisradiouran kokemuksista syntyi teemaillassa käsiteltävä kirja *Suurella sydämellä*.

**TERVETULOA KUULEMAAN JA KESKUSTELEMAAN
HILLAN KANSSA NÄISTÄ YHÄ AJANKOHTAISISTA KYSYMYKSISTÄ!**

Tervetuloa ti ja to klo 16–19 Lukutupaan, Kulosaaren yhteiskoulun kirjastoon, myös lukemaan ja lainaamaan! *Lukutupaan on esteetön käynti Kulosaaren ostarilta Svinhufvudinkujaa pitkin.*

Kulosaarelaiset ry:n kannanotto Ostarin tontin kaavaan

Kulosaarelaiset ry - Brändöborna rf esittää tässä mielipiteensä Kulosaaren ostoskeskuksen tontin asemakaavaa koskevasta suunnitelmasta. Katsonne, että suunnitelmassa on puutteita, jotka tulee korjata, jotta Kulosaaren elinvoimaisuus, turvallisuus ja alueen pitkäaikainen toimivuus voidaan turvata. Mielestämme suunnitelman rakennuskompleksia ei voi kutsua ostoskeskukseksi, mutta selvyuden vuoksi käytämme kuitenkin siitä nimeä ostoskeskus.

Muistamme Kaupunkiympäristölautakunnan päätöksen keväältä 2024: ”Lautakunta katsoo, että kaavoituksen ensisijaiseksi tavoitteeksi tulee ottaa ostoskeskuksen säilyttäminen osittain niin että Svinhufvudintien puolen paviljongit ja sisäpihan mittasuhteet säilyvät. Uuden asuinrakentamisen kannattaa tästä syystä olla volyymiltään riittävää, jotta kokonaisuuden taloudellinen yhtälö toimisi. Lautakunta korostaa, että kaavoituksen osalta ratkaisut etenevät rivakasti, koska prosessi on ollut pitkä.”

Suunnitelma toteuttaa ainakin osittain lautakunnan päätöstä, mutta mainittuja paviljonkeja siitä ei löydy. Prosessin aikana on käynyt selväksi, että säilyttäminen ei ole mahdollista johtuen siitä, että Kulosaaren ostoskeskus Oy:n omistajilla ei ole ollut varaa (tai halua) pitää huolta omaisuudestaan eli kunnostaa kiinteistöä. Vetoaminen siihen, että tontti on yksityistä omaisuutta, on vähän kyseenalaista, sillä vanhan ostoskeskuksen tonttiin 91-42-48-1, 4874 m², on uudessa suunnitelmassa yhdistetty viereinen puistoalue ja saatu kokonaispinta-alueeksi 10 0726 m². Suunnitelman tonttitehokkuus e=1,6 ylittää selvästi suositellun haarukan, joka on A3-alueilla 0,6-1,2 (Kulosaaren kerrostaloalueen täydennysrakentamisen suunnitteluperiaatteet). Ylitykseen pitäisi olla perusteltu syy, jota ei tässä suunnitelmassa kuitenkaan kerrota.

Tähän liittyy suunniteltujen rakennusten korkeus. 4–5- ja 5-kerroksisina ne ovat korkeampia kuin Svinhufvudintien toisella puolella sijaitsevat asuintalot. Alemmalla tasolla sijaitsevan talon harjan pitäisi myös olla matalammalla kuin korkeammalle rakennetun rakennuksen (Svinhufvudintie 3) harjan. Kaavaehdotuksen rakennukset eivät ole samaa mittasuhdetta kuin

ympäröivä alue. 1960-luvun rakennukset ovat pienempiä ja matalampia. Samankin asunto-osakeyhtiön rakennusten välissä on puita ja nurmikkoo, ja useimmat tontit rajoittuvat metsään tai puistoon. Ehdotettu korttelialue poikkeaa olennaisesti professori Olli Kivisen Kulosaaren keskeisille alueille vuonna 1959 suunnitelmasta metsälähiön ihanteita noudattavasta asemakaavasunnitelmasta ja sen toteutuksesta.

Esitämme, että rakennusten korkeudesta poistetaan kustakin yksi kerros.

Kulosaaren elinvoimaisuuden turvaaminen

Kulosaaren ostoskeskus on perinteisesti toiminut alueen arjen palvelukeskuksena ja yhteisöllisenä kohtaamispaikkana. Kaavan tulee varmistaa, että alue säilyy elävänä paikalliskeskuksena eikä muutu pelkäsi läpikulkutilaksi.

Palveluiden, asumisen ja julkisen tilan välinen tasapaino ei nykyisellään toteudu riittävällä tavalla. Erikoista on se, että Kulosaarissa ei ole mitään kaupungin tarjoamaa yhteisöllistä tilaa! Nykyisen Korttelitalon tontilla olleet kirjasto, nuorisotalo, kerhohuoneet jne. suljettiin sisäilmaongelman takia vuonna 2011. Sen jälkeen valmistuneeseen Korttelitaloon ei tullut muita palveluja kuin ala-asteen koulu ja päiväkotit.

Saarella opiskelee päivittäin yli 2000 lasta ja nuorta. Kaupunki ei tarjoa heille mitään vapaa-ajanviettopaikkaa eikä myöskään kulttuuripalveluja. Saaren vapaa-ajanpalvelut ovat yksityisten tarjoamia ja yleensä maksullisia (KULPS, Kuvataidekoulu, Kulosaaren liikuntaseuran ryhmät, GVLK:n tennis, sulkapallo, muutama joga-ym. ryhmä jne.) Kulosaaren yhteiskoulun tiloissa toimii koulun ja Kulosaarelaiset ry:n vapaaehtoisvoimin hoitama Lukutupa, joka saa tilan koululta (yksityiseltä) maksutta. Kirjastoauto sentään käy saarella kerran viikossa.

Kaupungin vuokraama tai omistama tila saaren keskeisimmällä paikalla mahdollistaisi monien ryhmien toiminnan pitkin päivää. Yhteistä julkista tilaa tarvittaisiin toiminnan järjestämiseen, mutta myös paikaksi, jossa olisi jaossa tietoa joko haettavaksi sinne sijoitettuilta tietokoneilla tai kirjastona, monisteina. Kulosaarissa

KULOSAARELAISET RY TARJOAA
TORSTAINA 7.5. klo 18–19 LUKUTUVASSA TEEMAILLAN
MAGNEETTILUKUVAUKSESTA JA SYÖVÄN HOIDOSTA
KULOSAARELAISEN MINEA JOKIVUOLTEEN KANSSA.

Mitä magneettikuvaus on ja miten se voi auttaa syövän hoidossa? Entä mitä vesimolekyylit voivat paljastaa syövän rakenteesta? Lukutuvan teemaillassa kulosaarelainen lääketieteellisen fysiikan tohtori Minea Jokivuolte kertoo Etelä-Tanskan yliopistoon tehdyn väitöskirjansa tutkimusaiheesta otsikolla ”Magneettikuvaus syövän hoidon tukena: mahdollisuus personoituun sädehoitoon”.

Illan aikana tutustumme magneettikuvantamisen periaatteeseen, opimme miten magneettikuvantamisella voidaan mitata veden liikettä, ja kuulemme miten tutkijat kartoittavat näillä eväillä syövän rakennetta entistä tarkemmin syöpähoitojen tehostamiseksi. Lisäksi saamme konkreettisen esimerkin siitä, miten uutta tutkimusta tehdään pohjoismaisessa yliopistollisessa sairaalassa.

**TERVETULOA TAPAAMAAN ASiantuntija MINEAA
JA KULOSAARELAISIA NAAPUREITA!**

Tervetuloa ti ja to klo 16–19 Lukutupaan, Kulosaaren yhteiskoulun kirjastoon, myös lukemaan ja lainaamaan! *Lukutupaan on esteetön käynti Kulosaaren ostarilta Svinhufvudinkujaa pitkin.*

KIIREETÖNTÄ KOTIAPUA SENIOREILLE

TUULA KULOSAARESTA

AVUKSI ARJEN ASKAREISSA

- ✓ Ruoanlaitto
- ✓ Siivous
- ✓ Ulkoilu
- ✓ Ikkunanpesu
- ✓ Kauppa-asiointi
- ✓ Seurana oleminen

SOITA JA KYSY LISÄÄ
Puh. 050 0896254
Tuula Kivialho

**KOTITALOUSVÄHENNYS
35%**

Autan arjen askareissa joustavasti ja yksilöllisesti tarpeesi mukaan.

on paljon asukkaita, joilla ei ole pääsyä internetiin ja olisi kohtuullista, että ”tiedon ääreen” pääsisi jalan lähemmäksi pois saarelta.

Esitämme, että liiketilojen yhteyteen sijoitetaan kaupungin toimesta ”Kulosaaren olohuone”, joka voisi toimia esimerkiksi lasten ja nuorten iltapäiväpaikkana, vanhusten kohtaamispaikkana, kirjastona, kotisairaanhoidajien ym. taukopaikkana sekä pienimuotoisena kaupungin palvelutoimintayksikkönä.

Liiketilojen määrä ja laatu

Suunniteltu noin 1300 k-m² liiketilaa herättää perustellun kysymyksen siitä, riittääkö se kattamaan alueen nykyiset ja tulevat palvelutarpeet.

Kaavan tulisi tukea paikallista yrittäjyyttä ja arjen palveluja, kuten lähikauppaa, kahviloita ja muita pienyrityksiä. Kulosaaren ostoskeskuksessa on ollut viime vuosina Alepan ja muutaman ravintolan lisäksi kauden-, terveys- ja hyvinvointialan yrityksiä (nykyään Kulosaari Wellbeing), herkkumyymälä (Kaimono), kiinteistöhuolto (Saavalainen-Salesvuo), tilitoimisto, hammaslääkäri, laulukoulu + vuokrattava juhlatila, hierontapalvelu, eläinlääkäriasema, kampaaja-/parturi, asianajotoimisto, turkisompelimo, kukkakauppa, postin noutopiste...

Tulevaisuutta on vaikea ennustaa, mutta mahdollisuus erikokoisiin liiketiloihin ja joustaviin käyttötarkoituksiin tulee huomioida ja jo kaavamerkintöihin saada varaukset esimerkiksi ravintola- ja terassitoiminnalle, mikä tässä suunnitelmassa on huomioitukin. Kulosaareissa tarvitaan varmaankin myös jatkossa kiinteistöhuoltoa, joka sekin toimii nyt ostarin tiloissa vuokralaisena entisessä talonmiehen asunnossa ja parissa autohallissa. Tällaiseen toimintaan ei suunnitelmassa ole mitään tarjolla.

Kaavassa tulee varmistaa liiketilojen riittävä määrä, muuntojoustavuus, hyvä saavutettavuus, jotta monipuolinen palvelutarjonta on mahdollista myös pitkällä aikavälillä. Liiketila on vähenemässä merkittävästi ja käytännössä nykyinen liikekiinteistö muuttuu asuin-kortteliksi. Liiketilaa, kivijalkakauppoja, tarvitaan kuitenkin etenkin seniorikansalaisia varten ja sitä on vaikea myöhemmin lisätä, koska edellytyksenä on kaavamääräysten muuttaminen.

Ehdotamme, että liike- ja palvelutiloja varataan kaavaan minimissään 1500 m².

Liikennesuunnittelu ja turvallisuus

Suunnitelmassa esitetyt liikennejärjestelyt herättävät huolta erityisesti turvallisuuden näkökulmasta. Bussipysäkin sijoittuminen ahtaaseen kohtaan ajoluiskien ja

koululaisten päivittäin käyttämän suojatien läheisyyteen lisää onnettomuusriskiä. Kulosaaren bussin reitin muutos tuli Kulosaarelaiset ry:lle yllätyksenä tämän kaavaehdotuksen myötä. Tässä risteyksessä sijaitsevista pysäkeistä ei ole kokemusta. Kulosaarelaiset haluaisivatkin keskustella Kulosaaren bussin uusista linjasuunnitelmista ennen niiden toteutumista.

Kaavaa tulee tarkistaa siten, että jalankulkijoiden, pyöräilijöiden, joukkoliikenteen ja autoilijoiden liikkuminen on selkeästi eroteltu ja turvallista. Lasten ja iäkkäiden turvallinen liikkuminen on asetettava suunnitelun lähtökohdaksi.

Kaavaehdotuksen mukaan Kyösti Kallion tien aukiomaiselle tontinosalle on huoltoajo sallittu. Kyseessä on alue, joka on tarkoitettu puolijulkiseksi oleskelu- ja leikkialueeksi.

Esitämme selvittäväksi, miten on tarkoitus huolehtia lasten ja huonosti liikkuvien iäkkäiden turvallisuudesta alueella liikkuvien autojen seassa.

Pysäköinnin toimivuus ja saavutettavuus

Ostoskeskuksen toimintaedellytykset edellyttävät riittäviä, helposti saavutettavia ja selkeästi hahmotettavia lyhytaikaisia pysäköintipaikkoja. Erityisesti päivittäistavarakaupan asiointin sujuvuus on turvattava. On oltava riittävä määrä aikarajoitteisia asiakaspysäköintipaikkoja, vähintään nykyinen määrä, sillä pysäköintitarkoituksella on vaikutuksia palveluiden säilymiseen, asiakasvirtoihin ja alueen elinvoimaan. Kulosaaren mäkisyys ja myös joidenkin alueiden etäisyys ostoskeskuksesta lisää auton käytön tarvetta ostoskäynnillä.

Suunnitelmasta käy ilmi, että Kyösti Kallion tielle on nykyisen vino- tai suorakulmaisen pysäköinnin sijaan tulossa pitkittäispysäköintipaikkoja, mistä johtuen paikkojen määrä olisi vähenemässä. Kun asukkaille tarkoitettuja paikkojakin on tulossa vähemmän kuin asuntoja, on olemassa vaara, että mahdolliset autolla kulkevat asiakkaat tekevät ostoksensa muualta.

Esitämme selvittäväksi, voisiko asiakaspysäköintipaikkoja sijoittaa myös maan alle, sillä suunnitelmassa niitä on käsittääksemme liian vähän?

Esitämme, että seuraaviin seikkoihin kiinnitetään suunnitelmassa enemmän huomiota.

Vanhan ostarin hengen ja alueen identiteetin säilyminen

Vanha ostoskeskus on ollut merkittävä osa Kulosaaren identiteettiä ja yhteisöllistä elämää. Kaavaratkaisun

tulee tukea tämän hengen säilymistä ja siirtämistä uuteen ympäristöön, eikä katkaista alueen historiallista ja sosiaalista jatkuvuutta. Vanhan ostoskeskuksen henkeä voidaan toteuttaa suunnitelmalla yhdessä nykyisten asukkaiden kanssa.

Aukio arjen sydämenä ja yhteisöllisyys

Tulevan aukion tulee toimia turvallisena ja viihtyisänä kokoontumispaikkana erityisesti lapsille ja perheille. Kaavassa on varmistettava riittävät edellytykset oleskelulle, leikille ja kohtaamisille eri-ikäisille ja eri vuodenaikoina. Vaikka tontti onkin yksityinen, tuleva aukio on koko Kulosaaren keskusta. Aukiolle tulee toteuttaa oleskeluun soveltuvia istuinpaikkoja.

Kaavassa aukiolle tulee mahdollistaa pienimuotoiset tapahtumat: esimerkiksi torimainen toiminta, yhdistysten ja koulujen tarpeet sekä muu yhteisöllinen toiminta, joka tukee alueen elävyyttä ja palveluiden käyttöä.

Viherrakentaminen, ihmisläheinen mittakaava, selkeät ja turvalliset kulkureitit sekä esteettömyys ovat keskeisiä laadukkaan kaupunkiympäristön elementtejä. Näihin tulee suunnitelmassa kiinnittää huomiota.

Viereisen puiston alla sijaitseva väestönsuoja

Kaavaehdotuksessa sanotaan: Rakentaminen ei saa vaarantaa olemassa olevien maanalaisten tilojen käyttöä. **Voisiko tämä koskea myös puiston alla olevaa väestönsuojaa?**

Kulosaarelaiset-ry:n järjestämässä väestönsuojeluilla pelastuslaitoksen asiantuntija kertoi, että kalliosuojaan on tulossa mittava remontti, jolla on vaikutuksia laajasti. Tästä ei ole suunnitelmassa ensimmäistään mainintaa.

Kulosaarelaiset ry – Brändöborna rf pitää valittavana, että nykyisen ostoskeskusrakennuksen purkamisen johtaa rakennukseen liittyvien kulttuurihistoriallisten arvojen menettämiseen ja alueen historiallisten kerrostumien vähenemiseen.

5.2.2026 Helsingissä

Kulosaarelaiset ry – Brändöborna rf
Kirsti Santaholma, pj

KULOSAARI-KIRJA ITSELLE TAI LAHJAKSI – OMALTA SAARELTA HANKITTUNA

Taiteilijoiden Kulosaari, 2024, Elina Seppälä (35 €)

Leposaari – Vilan: kiviä, kuvia, kohtaloita, 2023, toim. Satu Grünthal (35 €)

Kirjojen hankinta tapahtuu ottamalla yhteyttä Kulosaaren Kotiseuturahaston Säätiön hallituksen jäseniin Kirstiin (kirsti.santaholma@gmail.com tai puh. 040 512 8209) tai Elinaan (elina.seppala@pp3.inet.fi).

Kirjat maksetaan Säätiölle joko MobilePayllä (lyhytnumero 31247) tai tilisiirrolla Nordeaan, saaja Stiftelsen Brändö Hembygdsfond sr. ja tilinumero FI67 2400 1800 0232 10.

Kulosaarelaisten oma OmaStadi ehdotus 3043

TEKSTI: KIRSTI SANTAHOLMA

Kaupunkilaiset äänestävät OmaStadissa siitä, miten 10 miljoonaa euroa käytetään Helsingin kehittämiseen. Äänestys järjestetään aikavälillä 11.3.–29.3.2026 verkossa. Kaupunki aloittaa eniten ääniä saaneiden ehdotusten toteuttamisen ensi syksynä. Kulosaarelaiset ry – Brändöborna rf teki 5.10.2025 Helsingin kaupungille OmaStadi-ehdotuksen, joka on nyt hyväksytty äänestettävien hankkeiden joukkoon.

Ehdotus: Kulosaaren ”kevyet” nimikyltit poluille ja paikoille

Kulosaaren poluille ja paikoille, joilla ei ole virallisia nimiä, kerättäisiin asukkailta nimiehdotuksia. Valitut nimet merkittäisiin opaskarttaan ja kyltteihin alueen tunnistettavuuden parantamiseksi.

Tarkempi kuvaus: Kulosaareissa on useita polkuja, puistikkoja ja paikkoja, joilla ei ole virallisia nimiä. Pyydetään asukkailta nimiehdotuksia, joista valitaan yhteisöllisesti parhaat. Nimet merkitään saaren omaan opaskarttaan ja teetetään kyltit. Monella paikalla on jo vakiintunut nimi, jota kaikki eivät tunne.

Kyltit eivät olisi asemakaavaan liittyviä paikannimiä, vaan matalan kynnyksen opastavia nimikylttejä, joita on käytössä esimerkiksi siirtolapuutarhoissa ja Espoon polkuverkostoissa.

Ehdotus on hyväksytty, sen numero äänestyksessä on 3043

Taustaa: Pari vuotta sitten yhdistyksen hallitus halusi nimetä Kulosaaren pohjoispuolen metsikön kävelytien Volter Kilven poluksi, mutta se ei ollut mahdollista, sillä kyseistä polkua ei löydy Kulosaaren asemakaavasta. Polulla ei nyt ole nimeä, vaikka se on valaistu ja kunnossa pidetty niin kesällä kuin talvella. Se ei ole ainoa nimetön paikka Kulosaareissa. Yhdistyksen hallitus totesi, että tämä on selvä epäkohta ja niin päätettiin hakea ongelmaan ratkaisua OmaStadi-ehdotuksen avulla.

Jos kulosaarelaiset ovat samaa mieltä, voivat he kannattaa ehdotusta äänestämällä ehdotusta numero 3043.

UUTISIA KAUPUNGIN TOIMIJOILTA

TEKSTI: KIRSTI SANTAHOLMA

”Miten te kulosaarelaiset pääsette pois saareltanne?” kysyi eräs loviisalainen ystäväni, joka oli yrittänyt päästä autolla Kulosaaren sydäimestä Helsingin keskustaan. En ollut huomannut kertoa hänelle, että viisainta on ajaa Risto Rytin tietä Herttoniemen puolelle ja kääntyä siellä heti Itäväylälle. Tiedotus ja opastus poikkeusreitille on ala-arvoista. Myös julkisen liikenteen käyttäjällä voi olla vaikeuksia löytää tie keskustaan.

Tähän on kerättyä julkisen liikenteen muutoksista ne tiedot, jotka ovat löytyneet tiedotteista 10.3. mennessä. Toivottavasti tästä koosteesta on apua.

BUSSI 16

2026 helmikuusta lokakuulle linjan 16 reitti keskustaan päin Kulosaareissa Marsalkantie – Ståhlbergintie – Kyösti Kallion tie – Risto Rytin tie – siinä Kipparilahden kautta Itäväylälle.

BUSSI 81

Hopeasalmentien sillan palauduttua käyttöön linja 16 loppuu, tilalle tulee linjan 81 uusi reitti: Herttoniemi – Herttoniemenranta – Kivinokka – Kulosaaren puistotie – Tupasaarentie – Svinhufvudintie – Kyösti Kallion tie – Risto Rytin tie – Kulosaarentie – Ståhlbergintie – Svinhufvudintie – Tupasaarentie – Risto Rytin tie – Herttoniemenranta – Herttoniemi

2027 alkuvuodesta metro vielä kulkee ja Kulosaareissa kulkee 81 edellä mainitulla reitillä.

BUSSI 99, EI METROA

Metroliikenteen katkon eli noin seitsemän kuukauden aikana loppukeväästä 2027 alkaen kulkee bussi 99 Herttoniemestä Hakaniemeen Itäväylää pitkin. Kulosaaren pysäkit ovat tähän tietoon käytössä. Sen sijaan Kulosaaren sisällä kulkevasta julkisesta liikenteestä ei ole vielä päätetty.

KULOOSAAREN SILTA

Vuonna 2027 alkava Kulosaaren sillan korjaus voi kestää kolme vuotta, metro kulkee, muut järjestelyt vielä auki.

RAUTATIENTORIN METROASEMA

Rautatien metroaseman remontti 2027–2029, laiturialue suljetaan kolmen kuukauden ajaksi, ei vielä tietoa milloin tapahtuu

ASUKASPYSÄKÖINTI

näyttää olevan tulossa riippumatta kulosaarelaisten mielipiteistä.

Hyvä: Kulosaaren kaduilla ei olisi autoja muista kaupungeista ja kaupunginosista.

Ongelma: Pysäköinnin hinta 45 € kuussa (v. 2026) on selvästi korkeampi kuin taloyhtiöiden perimä maksu.

Liityntäpysäköinnin vaikutus: Riittääkö metroaseman lähetyillä pysäköintipaikkoja asukas-pysäköintitunnusten maksaneille?

Erityiskohteet: Nähdäänkö Wihurinaikeilla ja Marsalkantien päässä yhä trailereita?

”Alueilla voi olla myös pysäköinnin erityiskohteita, joissa on tarpeen osoittaa kadunvarsipaikkoja pitempiaikaiseen käyttöön. Tällaisia paikkoja voi olla esimerkiksi venesatamien yhteydessä. Nämä kohteet ja niiden pysäköintiratkaisut arvioidaan aina erikseen. Pääsääntönä on, että asukas- ja yrityspysäköintitunnukset eivät ole käytössä näillä paikoilla.” (Lautakunnalle tehtävän esityksen tekstiä).

Helsinki

Äänestä ja vaikuta!

Mikä tekisi kaupungista paremman 10 miljoonalla eurolla?

→ Äänestä viisi suosikkiasi 11.–29.3.2026.

Meidän ideat. Meidän päätös.

Ketkä voivat äänestää?

- Jokainen 13 vuotta täyttänyt helsinkiläinen.

Mitä voin äänestää?

- Voit äänestää yhden valinnaisen alueen ehdotuksia.
- Käytössäsi on viisi ääntä.

Missä voin äänestää?

- Äänestysaika on 11.–29.3.2026 ja äänestäminen tapahtuu omastadi.hel.fi -sivustolla.
- Äänestämään pääset kirjautumalla sivustolle pankkitunnuksilla tai mobiilivarmenteella.
- Koululaiset ja toisen asteen opiskelijat voivat kirjautua oppijan tunnuksilla.

Mitä tapahtuu äänestämisen jälkeen?

- Äänestämisen jälkeen kaupunki laskee äänestetyille ehdotuksille ylläpitokustannukset, jotka lasketaan mukaan alueen budjettiin. Lopullinen äänestystulos julkaistaan huhtikuun aikana.
- Toteutukseen eteneviä ehdotuksia kehitetään toteuttamiskelpoisiksi yhdessä kaupunkilaisten ja kaupungin asiantuntijoiden kanssa.
- Ehdotusten toteuttaminen alkaa syksyllä 2026.

OmaStadi.hel.fi

ROKOTUSAPTEEKKI

Nyt meiltä saa rokotuksia!

Varaa aika osoitteessa
www.kipparilahdenapteekki.fi

